60
8 A
11 M

ℭ Verſiculi matutinales in triduo ante paſcha 28

℟.bȓ.⁊ ℣.ō tpe paſchali	29	De aſcenſione	30
De pentecoſte.	31	De trinitate	31
De corpore chriſti	32	ℭ ℟ia.bȓ ꝑ ſctis	33
De ꝯcepti.v̄ginis marie	33	De īuẽtiōe ſcẽ crucis	33
De appari.ſci michaelis	34	De ſcō ioanne bapti.	35
De trāſfiguratiōe dñi	35	De aſſūptiōe b.v̄gis	36
De exaltatiōe ſcẽ crucis	37	De ſcō michaele	37
ℭ De cōi apſtorum	38	De apſtis ⁊ marty/	
De cōi vni᷒martyris	39	rib᷒tpe paſchali	39
De cōi plurimoꝝ marty	40	De cōfeſſori. pōtifici.	40
De ꝯfeſſori. ſimplicibus	40	De virginibus	41
De dedicatiōe eccleſiaꝝ	42	De Completorio	43

ℭ Reſponſoria breuia tempore paſchali.

De ꝯfeſſorib᷒pōtificib᷒	43	De ꝯfeſſo ſimplicib᷒	44
De virginibus	44	De dedicatiōe eccle.	45
ℭ Hymni de aduentu	47	De natiuitate dñi	47
De epiphania 47 De dñica		De quadrageſima	48
De dñica paſſionis	48	De tpe paſchali	49
De aſcenſione	49	De pentecoſte.	49
De trinitate	50	De corpore xp̄i	50

ℭ Hymni ſctōꝝ oēs in ordine ſuo ſicut ſūt in celēō. 51

Verſus ꝓceſſiōis oliuaꝝ 58 Lamētatiões hieremie 60

Oratio hieremie ꝓphete 62 Paſſio ſ͞m mattheum 63

Scd̄m marcū 65 Scd̄m lucam Scd̄m ioannem 66

Ecce lignum crucis 67 Veſpere mortuorum 68

Inuitatio.aīe ac ℟ia officij mortuorum 71

Te deū laudamus:cantus pro feſtis ſimplicibus 84

Añ. Sancta maria ſuccurre miſeris 86

Añ. Sub tuum preſidium confugimus 87

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

E LA
D LA SOL RE
C SOL FA VT
B FA B MI
E LA MI
LA SOL
SOL FA
FA B MI
F FA VT
LAMIRE
G SOL RE VT
ALAMIRE
B FA B MI
GSOLREVT
GAMA·VT
CFA·VT
DSOLRE·E LAMI·F FAVT
A RE
·B·MI
CNATVRĀ DAT·F B MOLEM G QVOQ QVADRV̄
SANGTE CHERVBINE DOCE ME CĀTARE·

Compendium muſice

Proprietas in muſica eſt deriuatio pluriuꝫ vocum: ab vno eodemqꝫ principio. Exiſtētibus igitur modis ſiue ꝓprietatibus trib⁹ totius cantus: pro ipſarum noticia habenda cuilibet vnica eſt litera aſſignata. Nam proprietati naturē data eſt litera C: b molli F: ⁊ ♮ quadro G. quibus vocum principium ꝓprietatum conceditur. ſ. vox Ut: quā cetere ſibi ordinate voces videlicet Re: Mi: Fa: Sol: La: per eādem proprietatem ſequūtur. Ut enim vox in C locata cū ſuis ordinatis vocibus: ſcꝫ Re Mi Fa Sol La: p ꝓprietatē nature in graui vel acuto cantat: In F per b molle: In G. per ♮ quadrū. Unde verſus: Nature modū per C cantare ſolemus. F b molle notat: ſed G quadruꝫ oſtendit. ¶ Nota ꝙ ſigna ſiue claues (vt vulgo dicitur) demonſtrantes ſedem totius cantus vniuerſaliter vſitate: ſunt due: videlicet F graue: loco cuius litere talis figura ponitur 𝄢. Et ♮ acutum: pro 𝄡 quo tale ſignū. Per ipſarum autē diſcretā repoſitionem per lineas poteſt omnis cantus cuiuſcūqꝫ ſit toni rationabiliter collocari. Diſtant enim ab inuicē per diapente: nam F in grauibus: C in acutis cōſtituta ſunt.

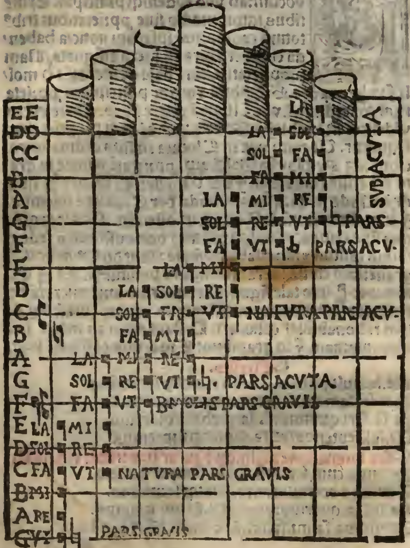
¶ Verſus.

Re. la. vult primus: re. fa. retinetqꝫ ſecundus.
Per ſextam mi. fa. terno: quarto dato mi. la.
Fa fa. fert quintus: fa. la. prebet tibi ſextus.
Ut. ſol. ſeptenus: vt. fa. captatqꝫ ſupremus.

¶ De intonatione pſalmoꝝ dantur hi verſus: videlicet.

Primus cum ſexto: fa. ſol. la. ſemper habeto.
Tertius ⁊ octauus: vt. re. fa: atqꝫ ſecundus.
La. ſol la. quartus: vt. mi. ſol. ſit tibi quintus.
Septimus fa. mi. fa. ſol: ſic omnes eſſe recordor.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

EE
DD LA SOL
CC SOL FA
B FA MI
A LA MI RE
G SOL RE VT PARS
F FA VT PARS ACV.
E LA MI
D LA SOL RE
C SOL FA VT NATVRA PARS ACV.
B FA MI
A LA MI RE
G SOL RE VT PARS ACVTA
F FA VT BMOLIS PARS GRAVIS
E LA MI
D SOL RE
C FA VT NATVRA PARS GRAVIS
B MI
A RE
G VT PARS GRAVIS
SVBACVTA

Quiſquis ad canẽdi ſciẽtiã erudiẽdus accedis: diſpoſitionem: vim: ⁊ ordinem literarum (per quas oĩs cantus habet diſcretionem) cordi memoriter imprimas: videlicet ꝙ ponuntur ⁊ ſunt in ordine manus ſeu palme viginti litere: que diuiduntur in ſubgrauibus: grauibus: acutis. ⁊ ſupacutis. At vero ipſe lr̃e in ordine manus nõ ſunt niſi ſeptẽ voce ⁊ forma differentes. ſ. A. B. C. D. E. F. G. Subgrauis vna eſt dũtaxat litera greca omnium prima in principio pollicis manus ſiniſtre a latinis philoſophis addita: quam quidam eorum vocabulo γ. Gamma dicunt. Nos vero latini G. appellamus: in qua noſtre muſice omnis ſumit ordo principium. et ipſius Gãma noſtra manus ornata initio/ſe a grecis profitetur exordium ſumpſiſſe. Graues litere ſunt ſeptem. ſcilicet A. B. C. D. E F. G. Et graues dicuntur: quia in inferiori loco primitus ſunt formate: hoc eſt in voce pectoris. Habentqꝫ principium in prima iunctura pollicis: ⁊ finem in ſecunda iunctura auricularis. Acute ſimiliter ſunt ſeptem: ſcilicet A. B. C. D. E. F. G. que non ſunt a primis grauibus nomine differentes: ſed forma dumtaxat. Ideoqꝫ acute dicuntur: eo ꝙ acutum reddunt ſonum reſpectu grauium predictarum. Formantur enim in ſuperiori loco: id eſt in voce gutturis. Et habẽt principium in tertia iunctura auricularis: finem vero in ſecunda iunctura indicis. Superacute ſunt quinqꝫ. ſcilicet AA. BB. CC. DD. EE. et ideo ſuperacute dicuntur eo ꝙ ſuper predictas acutas acutiorem reddant ſonum. Et ratio eſt quia formantur in ſuperiori loco. ſ. in voce capi-

tis: ⁊ habent principium in ſecunda iunctura medii: finē vero in tertia iunctura eiuſdem a tergo: vt manum intuēti patet.

[V]T autem ordo literarum naturaliter poſitarū ibi breuiter pateat: ⁊ que in ſpacio: q̄ vel lr̄e ſint in linea cognoſcas: inferius perpende diſpoſitas. Gamma in linea. A. in ſpacio. B in linea. C in ſpacio. D in linea. E in ſpacio. F in linea. G in ſpacio. A in linea. B in ſpacio. C in linea. D in ſpacio. E in linea. F in ſpacio. G in linea. AA in ſpacio. BB in linea. CC in ſpacio. DD in linea. EE in ſpacio. Vide quia litere que in grauibus in linea notantur: in acutis in ſpacio demonſtrantur: ⁊ que in acutis in ſpacio ſunt notate: in ſuperacutis in linea ſunt ſcripte.

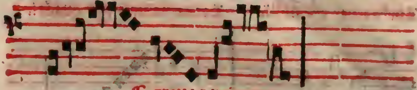
[P]Reterea ſciendū eſt q̄ b rotundum in diſpoſitione literarū non debet proprie lineā aut ſpacium occupare: nec locū naturaliter habere: qꝛ nō eſt de computo ſeptē literarū muſicaliū: ſi enim eſſet aliqua de ſeptem per duplarē cōſonātiā alicui grauiū vel ſuperacutarū reſponderet. Grauib⁹ quippe p duplarem reſpondere non poteſt conſonantiā: qꝛ minus eſſet ſemitoniū. Superacutis vero per diapaſon nequaq̄ cōſonat: qꝛ ſemitonium ſuperabūdat. Vocat̄ enim apud grecos b rotundum ſiue menon: hoc eſt accidens vel accidentale. quod enim eſt accidentale non eſt propriū: ⁊ q̄d non eſt propriū non eſt naturale. Inuentum eſt autē b rotundum ad temperandum tritonum: qui ſuper ſcilicet naturaliter inuenit̄: vbi enim cantus aſperior ſonat b rotundum loco ♮ quadri: ad temperandā tritoni duriciam furtim interponit̄. Sed vbi cantus ad ſuam naturam recur-

ferit/ſtatim debet auferri. Igitur q2 b rotundũ eſt accidens vel accidentale: ⁊ accidens poteſt adeſſe vel abeſſe ſine corruptione ſubiecti: vbi neceſſarium fuerit apponatur. ¶ Nec id te lateat ꝙ predictis ſeptem literis voce ⁊ forma differentibus aſſociate ſunt notule ſeu voces ſex: ſ. vt: re: mi: fa: ſol: la: que ex duabus primis proprietatib⁹. ſ. ♮. quadri: ⁊ nature quinquies repetite ponunt᷑: ex. tertia. ſ. b. rotundi proprietate bis interponi noſcuntur. ¶ Sunt ergo note omnes in manu numero q̃draginta due numerate: videlicet a Gãma ad EE vltimum viginti ſedibus collocate. ¶ Et nota ꝙ ſyllaba: vt: ſemper eſt caput ⁊ principiũ aliarum ſibi ſuccedentiũ ſyllabarum. ſ. re. mi. fa. ſol. la. Harum enim omniũ ſex ſyllabarum aggregatio dicitur in cantu deductio: q2 deducit modulantium voces ex grauitate in acumen: ⁊ ex acumine in grauitatem. ¶ Et quia illa nota ſiue ſyllaba: vt: ſepties in manu reperitur: ideo dicimus ꝙ ſeptem ſunt deductiones manus ſeu palme: vnde prima deductio habet principiũ in G. ſubgraui: ⁊ finẽ in F graui: ⁊ cantatur per ♮ q̃druꝫ graue. ¶ Secunda habet principium in G. graui: ⁊ finẽ in A acuto: ⁊ cantatur per naturam grauem. ¶ Tertia habet principium in F graui: finem vero in D acuto: et cantatur per b molle graue. ¶ Quarta habet principiũ in G graui: ⁊ finem in F acuto: ⁊ cantatur. per ♮ quadrũ acutum. ¶ Quinta habet principium in C acuto: finem vero in AA. ſuperacuto: ⁊ cantatur per naturam acutam. ¶ Sexta habet principium in F. acuto: ⁊ finem in DD. ſuperacuto: ⁊ cantatur per b molle acutum. ¶ Septima habet principium in G. ſuperacuto finem vero in EE. ſuperacuto: ⁊ cantatur per ♮ ♮ quadrum ſuperacutum.

¶ Breuis ⁊ vtilis regula pro fiendis mutationibus.

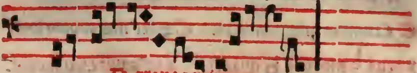
Mutatio eſt alicui⁹ vocis vł note vnius ꝓprietatis ī alteram eiuſdem ſoni atq; loci varietate acceptio. ¶ Fit nãq; mutatio vel fieri poteſt in quolibet loco vbi due vel tres voces ſiue note noīe ſunt diuiſe: que q̃dē ſub vna ſola lr̃a icludunt. Itaq; ad mutationē faciēdā reqrit̄ ꝙ ibi ſint due voces vniſonū faciētes: ⁊ ꝙ ꝓprietates per quas fit mutatio iungantur ad inuicē in vna voce: vnde vbi ſola vox eſt: nō poteſt fieri mutatio: etiā ſi ſint due voces ⁊ non ſint equales in ſono: nō fit mutatio: vt ſunt iſte due voces de b. fa. ♮. mi: q̄ differunt ſono p ſemitoniū maius: qđ eſt inter fa. ⁊ mi. ¶ Preterea notare debemus vocū variandarū finē: quarū ſi terminatio fiat in Vt: vel in Re: vel in Mi: tūc aſcēdēdo facim⁹ mutationē. Si vero vocū variādarū terminatio fit in Fa: vel in Sol: vel in La: tūc deſcendēdo mutamus. Patēt iſta in ſubſcriptis mutationū exemplis: vbi Vt: Re: Mi: ad inuicē variamus: q; tunc ſemper aſcendendo mutamus. Fa: Sol: La: ſemper deſcendendo variamus. vñ verſus: Vt Re Mi ſcandimus: ſi variare volemus. Sed deſcēdemus: ſi Fa Sol La variamus. ¶ Itē nota ꝙ non debet fieri mutatio: niſi neceſſitate cogente. Vnde duplex eſt neceſſitas. Prima eſt qñ proprietas vna non ſufficit ad aſcēſum vel deſcenſum cantus: ⁊ tunc oportet mutationē fieri ꝓprietatis ipſius in aliam cantui magis deſeruientē. Et quādiu p vnā ꝓprietatē poteſt cātari: nō debet fieri alterius ꝓprietatis mutatio: ſed vitari. Secūda neceſſitas eſt: ꝙ licet vna ꝓprietas p aſcēſum vel deſcenſum cātui deſeruiret: tamen de neceſſitate mutatur in aliam ad cantum magis armoniacum faciendum: vt ſepe fit de b molle in ♮ duro ⁊ econuerſo: ⁊ tunc totaliter non debet vitari mutatio.

℄Primus mutationis locus ♮ q̄dri ⁊ nature.

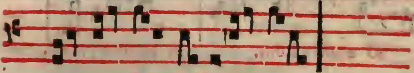
C. graue ⁊ primum.

℄Secundus mutationis locus ♮ quadri ⁊ nature.

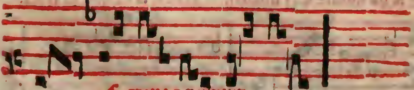
D. graue ⁊ primum.

℄ Tertius mutationis locus ♮ quadri ⁊ nature.

E. graue ⁊ primum.

℄ Quartus mutationis locus nature ⁊ b. mollis.

F. graue ⁊ primum.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

¶ Quintus mutationis locus.

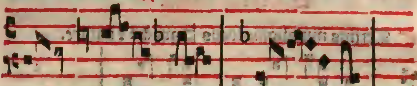
Locꝰ nature ꝛ b moll. Locus nature ♮ ꝛ quadri.

G acutum ꝛ ſcdm. G acutum ꝛ ſcdm.

¶ Quintus mutationis locꝰ. ¶ Sextꝰ mutationis locꝰ.

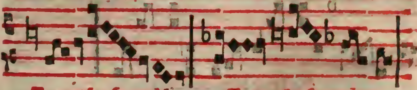
Locus b mollis ꝛ ♮ quadri. Locꝰ nature ꝛ b mollis.

G acutū ꝛ ſcdm. A acutum ꝛ ſcdm.

¶ Sextus mutationis locus.

Locus nature ꝛ ♮ quadri. Locus b moll ꝛ ♮ q̃dri.

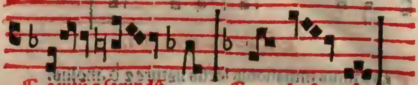

A acutū ꝛ ſecundū. A acutū ꝛ ſecundum.

¶ Sequitur de ſeptimo mutationis loco.

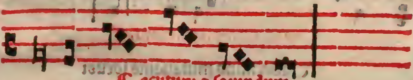
¶ Septimus mutationis locus.

Locus b mollis ꝛ ♮ q̃dri. Locꝰ b moll' ꝛ nãe acute.

C acutũ ꝛ ſecundũ. C acutũ ꝛ ſecundum.

¶ Septimus mutationis locus ♮ q̃dri ꝛ nature acute.

C acutum ꝛ ſecundum.

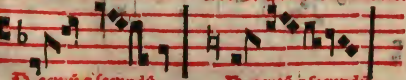
¶ Octauus mutationis locus b mollis ꝛ ♮ quadri.

D acutum ꝛ ſecundum.

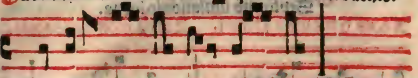
¶ Octauus mutationis locus.

Locꝰ b mollis ꝛ nãe acute. Locꝰ ♮ quadri ꝛ nãe acute.

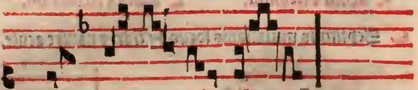
D acutũ ꝛ ſecundũ. D acutũ ꝛ ſecundũ.

¶ Nonus mutationis locus ♮ quadri ꝛ nature acute.

E.acutum ꝛ ſecundum.

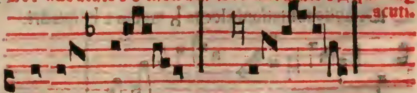
¶ Decimus mutationis locus nature ꝛ b.mollis.

F.acutum ꝛ ſecundum.

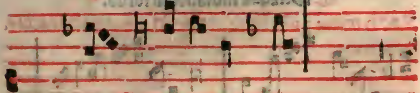
¶ Undecimus mutationis locus i

Loc⁹ nãe acute ꝛ b moll' acu. Loc⁹ nãe acute ꝛ ♮ q̃dri ſup acuti.

G ſupacutũ ꝛ tertium. G ſuperacutũ ꝛ tertium.

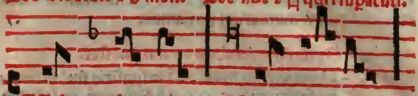
¶ Undecimus mutationis locus.

G.ſuperacutum ꝛ tertium.

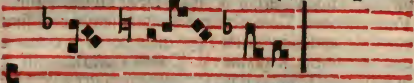
¶ Duodecimus mutationis locus.

Loc⁹ nãe acute ⁊ b moll'. Loc⁹ nãe ⁊ ♮ q̃dri ſupacuti.

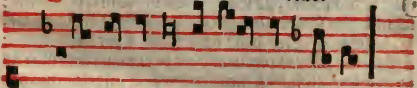
AA.ſupacutũ ⁊ tertium. AA.ſupacutũ ⁊ tertium.

¶ Xij⁹ mutationis loc⁹ b moll' ⁊ ♮ quadri ſupacuti.

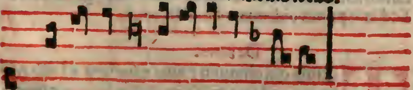
BB.ſuperacutum ⁊ tertium.

¶ Tertiuſdecimus mutationis locus.

CC.ſuperacutum ⁊ tertium.

¶ Quartuſdecim⁹ mutationis locus.

DD ſuperacutum ⁊ tertium.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

¶ Notato ordine literarum per lineas & ſpacia poſitarum āc vocum deductionibus. Ad diſpoſitionem coniunctionum & conſonantiarum veniamus.

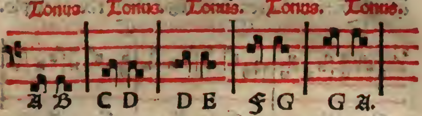
¶ De coniunctionibus vocum que ſint.

Coniunctio in muſica eſt diſpoſitio ſiue ordinatio ſonorum ſiue vocum adinuicem in ſyllabis & dictionibus. ¶ Tonus igitur ſemitonium: ditonus & ſemiditonus coniunctiones vocantur que conſonantiarum membra proprie nuncupantur. Vnde Iſidorus: Toni: ſemitonia: ditoni: ſemiditoni: ſunt particule conſonantiarum: & per quas voces vocibus & cantibus cantus iunguntur. ¶ Tonus a tono non differt in aliquo: nec ſemitonium a ſemitonio: ſimiliter autem ditonus a ditono non vllo modo diſcrepat: nec ſemiditonus a ſemiditono. Licet enim tonus / ſemitonium / ditonus: ſemiditonus pluribus in locis in manu reperiantur: idem tamen ſemper ſunt quod ſuperius eſſe diffiniuntur. ¶ Quiſquis igitur bene naturaliter & perfecte cantare deſideras: habeas coniunctiones per manus articulos determinatas. Inſuper ſi menti memoriter inſertas cum adiunctis conſonantijs tenueris: peritus cantor ſi adſit poſſibilitas vocis facile eſſe poteris: quoniam quod ore decantes tentabis: auditu & corde intelligere / preualebis. Sed iam primo videamus quid ſit tonus.

¶ De tono.

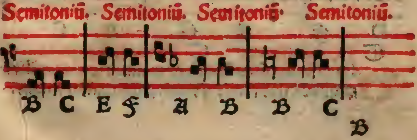
Tonus qui omnium prima & integra dr̄ eſſe coniunctio: eſt duorū ſonorū inequalium per ſpaciū integrū immediate iunctorū acceptio. ¶ Dicitur autem tonus a tonādo: id eſt perfecte & inte-

gre pronũciando: qꝛ vtrũq; ſonũ plene ⁊ integre pronunciare debemus. Et eſt tonus inter G. ⁊ A. ⁊ econuerſo. ⁊ ab A. ⁊ G. ⁊ ecõuerſo: īter C. ⁊ D. ⁊ ecõuerſo. ⁊ a D. ad E. ⁊ econuerſo: ⁊ ab F. ⁊ G. ⁊ econuerſo in grauibus acutis ⁊ ſuperacutis vt hic patet exemplo.

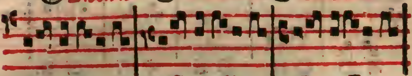
¶ De ſemitonio.

SEmitonium minus eſt duoꝝ ſonoꝛũ inequalium per ſpaciũ imperfectũ ⁊ non integrũ immediate iunctoꝝ acceptio. Et dicitur ſemitonium a ſemi quod eſt imperfectũ, vel incõpletum, vel non integrũ: ⁊ tonus. quaſi imperfectus ⁊ non integer tonus. Et ideo ſicut tonus pfecte complete ⁊ integre pronunciatur: ita ſemitonium quod duarum partium toni minoꝛ pars eſt imperfecte incõplete ⁊ non integre pnũciari debet: quod manifeſte intelligentiũ pꝛolatione ⁊ in monachoꝛdo patet. Et eſt ſemitonium inter B. ⁊ C. ⁊ econuerſo. E. ⁊ F. ⁊ econuerſo. A. ⁊ b. rotundum: ⁊ econuerſo in grauibus acutis ⁊ ſuperacutis: vt hic patet exemplo.

D Itonus eſt duoꝝ ſonoꝝ ſeu vocum p̄ duo ſpacia plena integra atq̧ perfecta iunctorū acceptio. Habet ergo ditonus duos tonos: voces tres ⁊ iterualla duo. ⁊ q̄r ex tonis cōpoſitio debet eſſe pfecta plena: ⁊ integra ei⁹ pnunciatio. Dr̄ aūt diton⁹ a dia qḋ eſt duo: ⁊ ton⁹: q̄r ex duob⁹ iūgit̄ tōis: vt hic p3 exēplo.

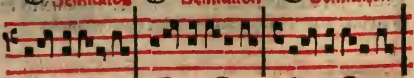
¶ Ditonus. ¶ Ditonus. ¶ Ditonus.

C E F A C E

S Emiditonus eſt trium vocum ſeu ſonorū p ſpacium vnū: plenū integrū atq̧ pfectū: ⁊ aliud nō integrū atq̧ iperfectū iunctoꝝ acceptio. Et dicitur ſemiditonus a ſemi quod eſt nō plenum ⁊ non perfectum: ⁊ ditonus quaſi imperfectus tonus cum perfecto ⁊ cōpleto tono. Perfectam quippe habere non poteſt ſemiditonus pnūciationem ſicut ditonus: quia ex maioris ſemitonij deperditione ad perfecta ſpacia non attingit. idcirco toni perfectam ⁊ ſemitonij imperfectam habent prolationem: vt hic ſequitur.

¶ Semiditon⁹ ¶ Semiditon⁹ ¶ Semiditon⁹

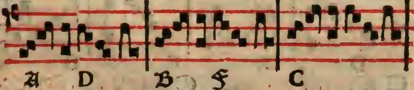
D F E G A C

¶ De diateſſaron. ¶ Prima conſonantia.

D Iateſſaron cōſonātia fit ex quatuor ſonis conſtituentibus duos tonos ⁊ vnum ſemitonium minus.

Dicta eſt enim a dia quod eſt de: ⁊ teſſaron quatuoꝛ: quaſi ex quatuoꝛ vocibus facta. Igitur quoniam diateſſaron conſonantia quatuoꝛ retinet voces: tres tantum neceſſe eſt habeat differentes ſpecies. Omnis nāqꝫ conſonantia vnam ſemper minus habet ſpecieꝫ: q̄ꝫ fuerint eius voces. Pꝛima nāqꝫ eius ſpecies foꝛmatur ex tono ſemitonio: ⁊ tono in eleuatione. Incipitur enim in A re pꝛima coꝛda grecoꝝ: ⁊ ꝓcedit ad quartā literam. ſ. D. his ſyllabis: Re.mi.fa.ſol: ⁊ vbicūqꝫ reperiuntur ſimiles voces: ſemper fit pꝛima diateſſaron ſpecies. Secunda ſpecies diateſſaron eleuatur ſemitonio ⁊ duobus tonis incipiendo in B mi: hiſqꝫ quatuoꝛ ſyllabis pꝛocedit: Mi. Fa.Sol.La. ⁊ vbicunqꝫ ſimilis vocum commixtio reperitur: ſemper fit ſecunda ſpecies diateſſaron. Tertia vero ſpecies diateſſaron eleuatur duobus tonis ⁊ ſemitonio in foꝛmatione: incipiturqꝫ in C.fa.ut. ⁊ pꝛocedit per has voces: Vt. Re. Mi. Fa. ac vbicunqꝫ reperitur ſimilis vocum aggregatio: ſemper fit tertia diateſſaron ſpecies: vt hic patet inferius.

Pꝛima ſpēs diateſſaron | Scḋa ſpēs diateſſarō. | Tertia ſpēs diateſſaron.

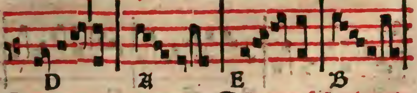

Diapente. Secūda cōſonantia.

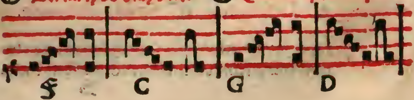
Diapente eſt conſonantia quinqꝫ ſonos: tres tonos: vnūqꝫ ſemitoniū minus cōtinētibus facta.

¶ Dicta eſt enim a dia quod eſt de: ⁊ penta quinqꝫ. quaſi conſonātia ex quinqꝫ vocibus mixta. ¶ Fit equidem diapente ex diateſſaron ⁊ tono ſuperaddito: que cū quinqꝫ tm̄ habeat voces: quattuor neceſſe eſt retineat ſpecies. ¶ Prima nāqꝫ diapente ſpecies formatur ex prima ſpecie diateſſaron ex tono in acuto repente ſuperaddito ꝓcedens his ſyllbais: re. mi. fa. ſol. la. intenſiue: ⁊ vbicunqꝫ fuerit ſimilium coniunctio vocum: ſemper fit prima ſpecies diapentes. ¶ Secunda ſpecies diapentes formatur ex ſecunda ſpecie diateſſaron: vt ſupra. procedit nāqꝫ per has ſyllabas: mi. fa. ſol. la. mi. ¶ Tertia diapentes ſpecies formatur ex tritono ⁊ ſemitonio: hiſqꝫ procedit ſyllabis: fa. vt. re. mi. fa. ⁊ vbicunqꝫ fuerit ſimilium connexio vocū: ſemꝑ fit tertia ſpecies diapēte. ¶ Quarta vero ſpecies diapentes formatᷣ ex tertia ſpecie diateſſaron: ⁊ tono in acutiori parte ſuperaddito: ꝓcedēs his ſyllabis: vt. re. mi. fa. ſol. ⁊ vbicunqꝫ fuerit ſimilium ſonorum commixtio fit ſemper quarta ſpecies diapentes: vt hoc monſtratur exemplo.

¶ Prima ſpēs diapente. ¶ Secūda ſpēs diapente.

¶ Tertia ſpēs diapente. ¶ Quarta ſpēs diapente.

¶ De conſonantia diapaſon.

Diapaſon conſonantia fit ex octo ſonis conſti-
tuentibus quinq; tonos: ⁊ duo ſemitonia mi-
nora. Dicit̄ eni3 a dia quod eſt de: ⁊ paſon oē:
quaſi cōſonantia cōſiſtens ex oībus ſonis. Oēs
quidē ſoni ſunt ſeptem in tota muſice diſciplina: quibus
cū primo replicato hec perfecta diapaſon ſimphonia per-
ficitur. ¶ Septē ſunt differentes diapaſon ſpēs: quarū
prima fit ab A. graui ad A. acutum. Secunda a B. graui
ad B. acutum. Tertia a C. graui ad C. acutum. Quarta
a D. graui ad D. acutū. Quinta ab E. graui ad E. acutum
Sexta ab F. graui ad F. acutum. Septima a G. graui ad
G. acutum.

¶ De tropi ſeu toni deſcriptione.

Tropus tonus ſiue modus eſt ꝙ pluriū vocum
ex diapētes ac diateſſaron ordinatione ſpeciei
debite ꝯiunctarū in acumine ⁊ grauitate diſtā-
tiū p aſcenſum ⁊ deſcēſum ꝯgrua neumaꝝ for-
ma ꝯſtitutaꝝ cōueniēs ꝯſtitutio. ¶ Et ideo greci (a qui-
bus hec muſica primitus eſt exorta) quatuor tropos. ſ.
protū: deuterū: tritū: ⁊ tetrardū: ſub quatuor vocum co-
gnitione. ſ. re. mi. fa. ſol. ac d. e. f. g. primarum literarum
finalium terminatione ſtatuere notandos; vt ex huiuſ-
modi finalium literarum atq; vocum effectus notitia: in
ipſoꝝ tropoꝝ pfectionis ⁊ nature notitiā venirem⁹. Pro-
tus nāq; tropus qui primus eſt in voce re. ⁊ d. prima ſibi
coniuncta litera cum ſuo ſubiugali finitur. Deuterus q
ſecūdus eſt tropus in mi. voce ⁊ e. prima litera cum ſuo
ſubiugali finalem ſedem acquirit. Tritus vero q tertius
tropus eſt eiuſq; ſubiugalis in voce fa. atq; f. prima eſt
terminat⁹. Sed tetrardus tropus quartus in voce ſol. G.

que prima cū ſuo ſubiugali eſt conflatus. He quidem voces ⁊ litere graues ſunt: ⁊ in eis troporum termini ſtatuuntur: vt auctenticoꝝ perfectionibus atq̄ plagaliū eorumq̄ formationibus ſatiſfiat. Sunt ergo octo tropi ſiue toni numero differentes: quoꝝ quilibet ſuam formā ordinē atq̄ modum habet: vt patebit exemplo.

¶ Quomō p̄dicti tropi modi ſeu toni ex ſupra nominatis ſpeciebꝰ.ſ. diateſſarō: diapēte ac diapaſon ꝯſtituant ac formētur.

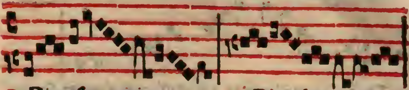
Protus tropus ſiue tonus qui in ordinē primus eſt: ſuam formam ⁊ eſſe a diapente ⁊ diateſſaron recipit: qm̄ ex ipſoꝝ primis ſpeciebus formatur.ſ.re.la.prima diapēte ſpecie: ⁊ ex re.ſol. prima diateſſaron ipſi prime diapente ſuperaddita ſpeciei. Producunt enim diapaſon he coniuncte. ſpecies que ſunt re.la.⁊ re.ſol.in D. primo termino inferiori fundate: ⁊ in D. ſecundo termino ſuperiori terminate. Forma igitur huius primi tropi ſeu toni auctentici conſtat ex prima diapente ſpecie re.la.⁊ ex prima diateſſarō ſuperius adiūcta re.ſol. cuius forme demonſtratio inferius patebit.

¶ Forma ſubiugalis proti tropi ſiue toni eſt in D. primo cum ſuo re. prima diapente ſpecies inchoata ſcilicet re.la. ⁊ ab eiuſdem prima diateſſaron deorſum tendens ſpecies ordinata ſcilicet ſol.re. que forma a ſui auctentici ſpecierum aut ente non deficit: q̄q̄ in diateſſaron poſitione ab auctentici forma diſtet: vtriuſq̄ tamen finis idem eſt.

¶ Forma igitur plagalis huius eſt ex diapente ſpecie prima re.la.⁊ ex diateſſaron etiam prima diapente ipſi con-

iuncta inferius ſol.re. vt inferius patet exemplo.

❡ Demōſtratio proti perfecti. ❡ Demonſtratio plagalis pti iperfecti.

❡ Diapaſon ex diapente et diateſſaron cōnexa ſuperius.

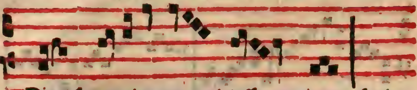
❡ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſarō cōnexa inferius.

DEuterus tropus ſeu tonus qui auctenticorum ſecundus: ſed in troporum ordine tertius eſt: ex diapente ac diateſſaron recipit formam ſuam ⁊ eſſe. Ex ſecunda enim diapente ſpecie in E.primo ⁊ voce ſua mi.incboante: ⁊ in ſecundo B. ⁊ ſua voce mi.terminante: ac etiam ex ſecunda diateſſaron ſpecie in eodem B. cum voce ſua mi. initium habente: ⁊ ad E.ſecundum ⁊ ſuam vocem la.terminante formatur.

❡ Preſentis igitur tropi ſeu toni formatio ex mi. mi. ſpecie diapente ſecunda: ⁊ ex mi.la.etiam diateſſaron ſecunda ipſi diapente ſuperaddita ſpeciei conficitur: ex q̄bus hic tropus redditur omnino perfectus: vt inferius patebit. ❡ Forma ſubiugalis deuteri ab ipſius deuteri forma niſi in diateſſaron poſitione non diſtat: quoniam ex diapente ⁊ diateſſarō ſpeciebus recipit ſuā formam: ⁊ vtriuſqꝫ finis idem eſt. Igitur hec forma in E.p̄mo ſuaqꝫ voce mi.fundata ex ſecūda: vt diximus ſpecie componit̄ diapente ad B.ſecundū: eiuſqꝫ Mi.voce ſuperi⁹ aſcen-

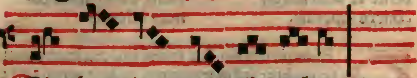
dēte ⁊ ab eodē. E. atq; voce cū coniuncta diapēte ex ſcđa diateſſarō ſpē deſcēdēte: q̄ forma eſt ex mi. diapēte ſcđa: ⁊ ex la. mi. diateſſarō inferius ſcđa ſpecie: vt patet.

¶ Demonſtratio deuteri perfecti.

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſaron ꝯiuncta ſupius.

¶ Demōſtratio plagalis deuteri perfecti.

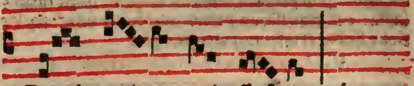

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſaron cōiuncta ſupius.

Tritus tropus ſiue tonus qui auctenticorum tertius: ſed in troporum ordine quintus eſt: ex diapē te ⁊ diateſſaron cōſonantiis ſuā formam acquirit ⁊ eſſe: nā forma hec in tertia diapēte tertiaq; diateſſarō ſpecie iunctis conficitur: ex eius namq; fine atq; fundamento q̄d F. primū dr̄ tertia diapente ſpecies exorta. ſ. fa. fa. in ſecunda. C. terminata cum coniuncta ſibi ſpecie tertia diateſſaron. ſ. vt. fa. ideſt ad ſecundū F. pgreſſa finitur: que ipſam diapaſon conſonantiā perfecte conſtituunt. Recta igitur forma triti ex fa. fa. tertia diapente: ⁊ vt. fa. tertia diateſſaron eſt coniuncta: vt patet inferius. ¶ Forma ſubiugalis triti ex ſui triti auctentici ſpeciebus q̄m ipſius nature eſt acquirit eſſe: ⁊ eius materie cum ipſo dr̄ eſſe forma. ¶ Verum quia (vt de ceteris dictum eſt plagalibus) diateſſaron conſonantia pro huiuſmodi forma in

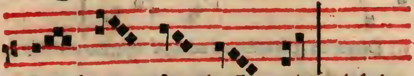
fra diapente coniungitur que pro auctentici forma ſupra diapente cõnectitur: nõ videt̃ diſtare a ceteris: ⁊ vtriuſq; idẽ eſt fundamentũ ⁊ finis. ¶ Huius igitur forma plagalis ex ſuperius ſpecie diapente tertia fit a fine fa. ſa. ⁊ ſub ipſo ꝯiũcta tertia diateſſaron fa. vt: vt pꝫ hic inferius.

¶ Demonſtratio Triti perfecti.

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſarõ ꝯiuncta ſuperius.

¶ Demonſtratio plagalis Triti perfecti.

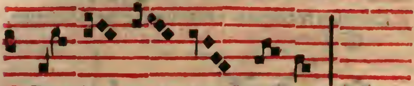
¶ Diapaſon ex diapẽte ⁊ diateſſaron ꝯiuncta inferius.

Tetrardus tropus ſiue tonus auctenticorum vltimus: qui in ordine tonorum ſepius ex diapente ac diateſſaron tanq̃ ex cauſis efficientibus ſuam formam ⁊ eſſe accipit ⁊ acqrit. Oẽs nãq; tropos he conſonantie ſuis ſpeciebus efficiunt: vt clare conſtat ex ſupradictis.

¶ Hanc etenim tetrardi formam quarta ſpecies diapente producit: quẽ in. G. primo fundata ad D. ſecundũ cum vt. ſol. terminanda producitur. Et ab eodem D. cum prima diateſſaron re. ſol. ad G. ſecundum vlterius procedendo finitur. Et ideo in eo C. primo vt. ſol. quarta diapente fundata cum re. ſol. diateſſaron prima ꝯiuncta huius tetrardi tropi dicit̃ eſſe forma ⁊ pfectio: vt iferius cõſtat exẽplo. ¶ Forma plagalis tetrardi qui in ordine

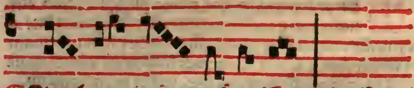
omnium vltimus ꝛ octauus eſt a forma ipſius auctentici tetrardi ſumit̄: q̄ q̄rta diapēte ꝛ a p̄ma diateſſarō ſpēbus formatur. Sola q̄ppe diateſſaron ſpeciei poſitio inter eos differentiā facit: que in auctentico ſupra diapēte cōponit̄. ſed in hoc plagali ſupponit̄ vt in ceteris plagalib⁹ lex ipſa ſeruatur. G. quoq; primū vtriuſq; fundamētum ꝛ finis eſt. Iſtius igitur plagalis forma ex diapente ſpecie quarta ſupra: ꝛ ex diateſſaron prima componitur infra: ſcꝫ Vt Sol: ꝛ Sol re: vt inferius patet exemplo.

¶ Demonſtratio Tetrardi perfecti.

¶ Diapaſon ex diapēte cui adiūgit̄ ſuperius diateſſarō.

¶ Demonſtratio plagalis Tetrardi perfecti.

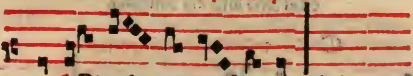

¶ Diapaſon ex diapēte cui infra adiūgitur diateſſaron.

Poteſt igitur perfectus tonus ſeu tropus tali declaratione deſcribi. Tropus ſeu tonus perfectus auctenticus ſiue plagalis eſt qui ex ordinatis ex diapente ac diateſſaron ſpeciebus: in acumine ꝛ grauitate coniunctis debita neumarum poſita diſpoſitione rite diapaſon retinet perfectam formam. Illa igitur aſcenſu contrario erit imperfectio tropi: que diapa-

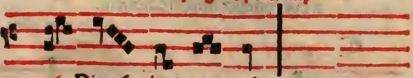
ſon perfectam formam nõ retinebit. ¶ Perfectam dia/
paſon formam non retinere: eſt a totali eius aſcenſu de/
ficere: ꝛ ideo ille tropus nuncupabitur imperfectus ſi au-
ctenticus eſt: qui a fine ſuo in dicto diapaſon aſcenſu defi/
ciet: vt ſi ad quintam: ſextam vel ſeptimam tantũ attingit
a fine. et tanto magis eſt imperfectus quanto magis a ꝑ/
fecta diapaſon diſtat. Plagalis autem iudicabitur imper/
fectus ſi a fine ſupra a diapente deficiat: vel infra ſi diateſ/
ſaron non deſcendat: ꝛ in ea eſt imperfectus parte in qua
deficiens inuenitur: ꝛ ſi in vtraqꝫ deficiat: in vtraqꝫ conti/
net imperfectionem. et dicitur in vtraqꝫ imperfectus: vt
patet exemplo.

¶ Demonſtratio proti imperfecti.

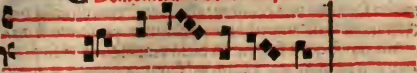
¶ Diapaſon ex tono deficiens ſuperioris
toni continet imperfectionem.

¶ Demonſtratio plagalis proti imperfecti

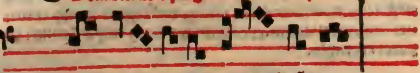
¶ Diapaſon in vtraqꝫ termino tono de/
ficiens: plagalem imperfectũ reddit.

¶ Demonſtratio deutri imperfecti.

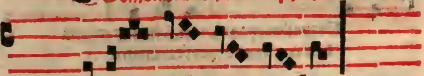
¶ Diapaſon qui in tono ſuperius deficit
tropum imperfectum reddit.

¶ Demōſtratio plagalis deutri imperfecti.

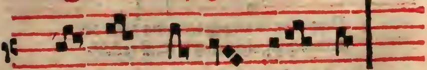
¶ Diapaſon a B. primo ad ſecūdum
eſt in tono inferius deficiens.

¶ Demonſtratio Triti imperfecti.

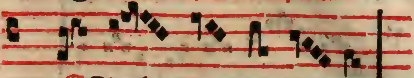
¶ Diapaſon in inferiori tono deficiens.
tropi continet imperfectionem.

¶ Demōſtratio plagalis Triti imperfecti.

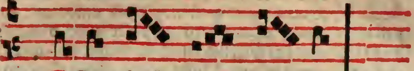
¶ Diapaſon ſupra ⁊ infra deficiens to-
nis: tropo tribuit imperfectionem.

Demonſtratio Tetrardi imperfecti.

Diapaſon cui tonus ſuperius abeſt: ea in parte imperfectiorē facit tonum.

Demōſtratio plagalis Tetrardi imperfecti.

Diapaſon ſupra ⁊ infra duob⁹ deficiens tonis: tropū facit a ꝑfectione diſtare.

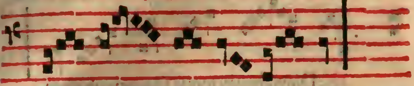
Hos autem qui ſupra diapaſon aliquid videntur addere: eo ꝙ perfectam ſeruant formam: ⁊ aliquid plus adijciunt: plus ꝙ̃ perfectos in auctenticis merito nominamus. Quos autem in plagalibus infra fines vbi eorum vltimus ex diapaſon ꝑficitur terminus: tonū vel ſemitonium ⁊c. contingit deponere etiam dicimus plus ꝙ̃ perfectos. Supra igitur auctēticus dicitur plus ꝙ̃ ꝑfectus: ſed infra plagalis ⁊ nō ſupra: qꝛ in ea parte mixtus appellatur: vt nūc dicet.

Demonſtratio auctētici plus ꝙ̃ perfecti.

Diapaſon in inferiori termino adiūcta cū tono.

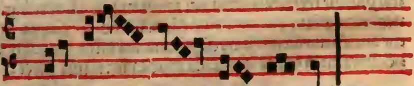
❡ Demonſtratio plagalis auctentici pluſq̃ꝫ perfecti.

❡ Diapaſon in inferiori termino adiuncta cum tono.

QVi autē auctētici īfra tonū / ſemitonium vel dito/ nū ⁊c̄. deponūt eo ꝙ cū ſuo plagali miſcentur: ap/ pellantur mixti. Plagalibꝰ vero quoꝝ aſcēſui vel diapente aliqͥd ſupponiť: eo ꝙ cū ſuo auctētico mixturam faciunt: etiā mixtoꝝ noīa tribuimꝰ. Inferius igiť eſt mixtꝰ aucten/ ticus: cuius nomē plagalis ſupiꝰ tenet: ad hoꝝ differentiā mixtoꝝ: quoꝝ ſpēs cū alioꝝ ſpeciebus cōmiſceri vidētur: nēpe appellātur cōmixti. Pōt enim vniuſcuiuſqꝫ tropi cū alterius cuiuſqꝫ ſpecie vnaqueqꝫ ſpēs cōmiſceri: eorū de mōſtrationes vt clara videantur q̄ dicta ſunt hic infra po nemus: vt vnius demōſtratione ſinguloꝝ noticia habeať.

❡ Demonſtratio auctentici mixti.

❡ Diapaſon in termino inferiori adiuncta ditono.

❡ Demonſtratio plagalis mixti.

❡ Diapaſon in inferiori termino adiuncta ſemitonio.

De commixtis aūt ſpēb⁹ in tropis hoc notandū acce/pimus ꝙ tropi ſic ad inuicē ſunt commixti ꝙ vix vnus reperiri cōtingat q̄ ꝓprijs dūtaxat ſpeciebus ſit for/matus. ℭ Ad cognoſcendū cuius toni ſint añe que aſcē/ſum ſeu deſcenſum ſui tropi nō complēt:inſpicere debes ſinē añe ⁊ principium de ſeculorum. Et de hoc dantur hi verſus: Re La vult primus. ⁊c̄ vt ſupra in principio.

ℭ De cantib⁹q̄ ꝓpter eoꝝ aſcenſum nō ſunt auctētici: ⁊ propter eoꝝ deſcenſum non ſunt plagales.

ℭ Notādū ē ꝙ iueniunt multi cant⁹q̄ ꝓpt̄ ſuas breuita/tes ⁊ ꝯpoſitiōes nō pñt iudicari auctētici nec plagales:q2 nō hñt aſcēſū vt auctētici. nec deſcēſū vt plagales. vñ hu/iuſmodi cant⁹ ſunt iudicādi p eoꝝ cordas tali modo:ꝙ ſi hñt plures notulas in nūero ſupra ipſā cordā q̄ȝ ſub eadē corda:tales cant⁹ ſūt auctētici. Si vō plures notule fuerit iferi⁹ q̄ȝ ſupi⁹ erūt plagales. Aduertēdū tñ eſt ꝙ note q̄ ſi/tuate ſūt in corda nō debēt cōputari in nūero cū illis que ſūt ſupi⁹ vel iferi⁹. ℭ Et nota ꝙ corda pmi ⁊ ſcdi toni eſt in manu in digito auriculari F. fa. vt. graui ⁊ in linea. Corda tiij ⁊ q̄rti toni eſt i G. ſol. re. vt. graui ⁊ in ſpacio. Corda q̄nti ⁊ ſexti toni eſt in a. la. mi. re. acuto ⁊ in linea. Corda ſepti ⁊ octaui toni ē i b. fa. ♮ mi. acuto ⁊ i ſpacio.

ℭ Sctē Brigide. Clericoꝝ cant⁹ nō ſit remiſſus:nō fra/ctus:nō diſſolut⁹:ſȝ honeſt⁹ ⁊ grauis ⁊ vniformis:⁊ p oīa humilis. Pſalmodia pl⁹ redoleat ſuauitatē mētis:hūili/tatēq̄ȝ ⁊ deuotionē q̄ȝ aliquā oſtentationē. Nā nō vacat a culpa aīus quādo cantantē plus delectat nota q̄ȝ res que canitur:omninoq̄ȝ abominabile eſt deo quādo vocis ele/uatio plus ſit propter audientes q̄ȝ propter deum.

ℭ Hic modus cantandi reuelatus fuit a dño Jeſu chr̄o ſancte Brigide vidue:vt habetur in ſuo volumine: ⁊ in libro extrauaganti cap. iiij.

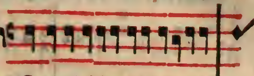
BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

De principijs horarū

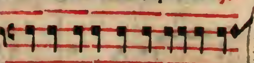
Cantorinus.

¶ Romani cātus vtiliſſimū cōpēdiolū: oīa diuino officio perſoluēdo cōcernentia in ſe includēs: clericis oībus ⁊ diuino cultui dedicatis permaxime neceſſariū.

Domine labia mea aperies. ℟.

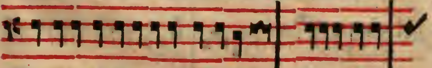

Et os meū annunci a bit lau/

Sequēs ꝟſus dicitur ad oēs horas.

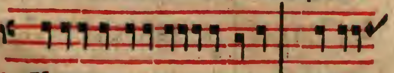

dē tuam. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟.

Domine ad adiuuādū me feſtina. ℣. Gloria patri. ⁊c.

Ad completorium.

℣. Cōuerte nos deus ſalutaris noſter. ℟. Et auer/

C

te i rā tuā a nobis.℟. Deꝰin adiutoꝛiuꝫ meū.ſc̄.vtſ
Pꝛo itroitu miſſe pꝛimꝰ tonus
Gloꝛia patri ⁊ fili o ⁊ ſpiritu i ſancto: Sicut erat i
pꝛincipio ⁊ nūc ⁊ ſemp: ⁊ in ſecula ſecu loꝛū amen.
ſecūdus tonꝰ
ſecu loꝛuꝫ a men. Gloꝛia patri ⁊ fi li o ⁊ ſpi ri
tu i ſancto: Sicut erat in pꝛincipi o: ⁊ nūc ⁊ ſemp: ⁊
in ſecula ſeculo rū a mē. Gloꝛia patri ⁊ fi li o ⁊
ertiꝰ tonꝰ
ſpiritu i ſancto; Sicut erat in pꝛincipio ⁊ nunc ⁊

ſemp: ꝛ in ſecula ſecu lo rũ amen. Glo ri a pa/
quartus tonus
tri ꝛ fili o ꝛ ſpi ri tu i ſancto: Si cut erat in prin/
ci pi o ꝛ nũc ꝛ ſemper: ꝛ in ſecula ſeculorũ amen.
Quintus tonus
Gloria patri ꝛ fili o ꝛ ſpiritu i ſancto: Sicut erat in
principi o ꝛ nũc ꝛ ſemper: ꝛ in ſecula ſeculoꝝ amẽ.
Sextus tonus
Glori a patri ꝛ fili o ꝛ ſpiritu i ſan/
cto: Sicut erat in princi pi o ꝛ nunc ꝛ ſemper:

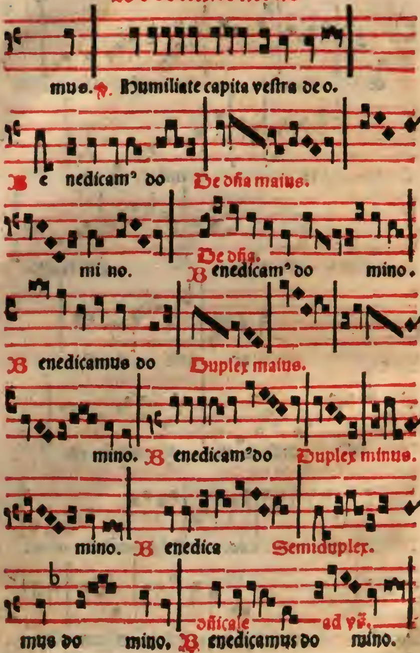

et in ſecula ſeculorum amen.
Septimus tonus.
Glo ria pa/
tri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto: Sicut erat in princi/
pio ⁊ nunc ⁊ ſemper: ⁊ in ſecula ſecu lo/
Octau' tonus
rū a men. Glori a patri ⁊ filio ⁊ ſpiri tui
ſancto: Sicut erat in principio ⁊ nūc ⁊ ſemper:
⁊ in ſecula ſecu lorum amen.
Duplex maius
GLo ria in excel ſis de o.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

omnipoten tem. Communis. C re do in
vnum deum. Patrem omnipotentem.
Duplex maius
I Te mis ſa eſt.
te mis ſa eſt.
De ſctā maria. I te mis ſa eſt.
I te Duplex minus. mis ſa eſt.
Tpe paſchali. I te miſſa eſt.alleluia;alle luia.
Itē tpe paſchali
I te mis ſa eſt.alleln ia; alle lu ia.

Ite
De angelis.
miſ ſa eſt.
De dñica. Ite
miſ ſa eſt.
Semiduplex mai⁹. Ite
miſ ſa eſt.
Semiduplex min⁹. Ite
miſ ſa eſt.
ſimplex maius
ſimplex minus
Ite miſ ſa eſt.
Ite miſ ſa eſt.
In miſſis ferialib⁹ z vigilijs
In miſſis votiuis.
Benedicam⁹ dño.
Bñdicam⁹ do mino.
Orem⁹.
Diacon⁹ cātat
Flectam⁹ gēua.
et Leuate.
Orē.

mus. ℟. Humiliate capita veſtra deo.
Be nedicam' do
De dñis maius.
mi no.
De dña.
Benedicam' do mino.
Benedicamus do
Duplex maius.
mino. Benedicam' do
Duplex minus.
mino. Benedica
Semiduplex.
dñicale ad vš.
mus do mino. Benedicamus do mino.

ſimplex maius
Be nedicamus domino. Benedicamꝰ do mino.
Feriale.
Benedicamus domino. Benedicamꝰ domino.
Benedicamus do
In multis eccleſijs ſic cantatur.
mi no.
In dñicis oiebꝰ
Be nedicamus do mino.
mõaſticꝰ cãtus
Be ne di ca mus do mino.
nõ eſt ſm curiã
Be ne di camus do mi no.

In miſ/ ſis voti/ uis. Be nedicamus do mino.
paſchale
Benedicamus domino. alleluia: alle lu ia.
angeloꝝ
Be nedicamus do mino.
paſchale nõ ſʒ curiã
Benedicam us domino. allelu ia: alle lu ia.
Te deum laudam⁹: te dominũ cõfite mur.
Te eternũ patrẽ omnis terra veneratur. Tibi om/
nes angeli: tibi celi ꝛ vniuerſe poteſtates. Tibi che/

rubin ⁊ ſeraphin iceſſabili voce pclamāt: San ctus :
San ct° : Sāctus domin° deus ſabbaoth. Pleni
ſunt celi ⁊ terra : maieſtatis glorie tue. Te glori o ſus
apoſtolorꝫ chor°. Te pphẽta rū laudabilis numer°.
Te martyrꝫ cādida t° laudat exercit°. Te p orbē terra
rū ſctā ꝯfitet eccleſi a. Patrē imēſe maieſta tis. Ue
nerādū tuū ve rū ⁊ vnicū fi liū. Sāctū qꝫ paraclitū

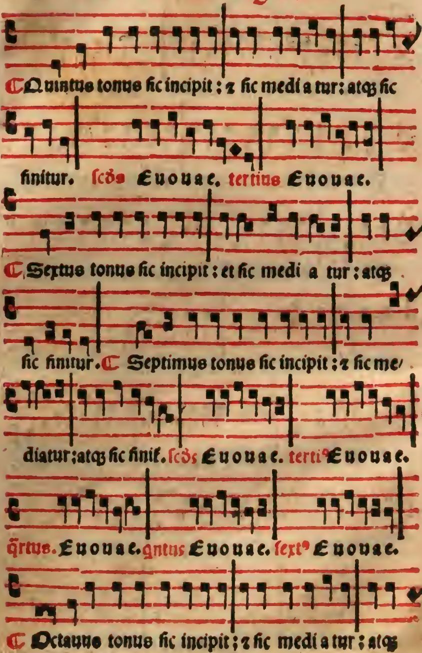
Te deū laudamus

fac cum ſanctis tuis gloria munera ri. Saluū fac
populū tuuʒ domine: et benedic here di tati
tu e. Et rege eos et extolle illos vſqʒ in eternuʒ.
Per ſingulos dies bene dicimus te. Et laudamus
nomē tuum in ſeculū: et in ſecu lū ſeculi. Dignare
domine die i ſto: ſine peccato nos cuſtodi re.
Miſerere noſtri domine; miſe rere noſtri. Fiat miſe/

ricoꝛdia tu a domine ſuper nos ; quemadmo/
dum ſpera uimus in te. I n te domine ſperaui:
Hymnis chorus cantet.
non confundar in eternum.
In officiis ⁊ feſtis.xij.lc:
In duplicib⁹ maioꝛibus.
mõaſtici cãt⁹
Te deuz lauda mus. Te deuz lauda mus.
Octo ſũt toni regulares.
P Rimus ton⁹ ſic incipit: ⁊ ſic media tur
atq3 ſic finitur. ſcds Euouae. tertius Euouae:
q̃rtus Euouae. q̃ntus Euouae. ſext⁹ Euouae.

ſeptim⁹ octau⁹ non⁹
Euouae. Euouae. Euouae.
Secundus tonus ſic incipit; ꝛ ſic mediatur; atqꝫ
ſic finitur. Euouae. Tertius tonus ſic in/
cipit. ꝛ ſic mediatur; atqꝫ ſic finitur.
ſecūd⁹ Euouae. terti⁹ Euouae. q̄rt⁹ Euouae.
Quart⁹ ton⁹ ſic icipit; ꝛ ſic mediatur; atqꝫ ſic finitur.
ſecūd⁹ Euouae. terti⁹ Euouae. q̄rt⁹ Euouae.

¶ Quintus tonus ſic incipit; ⁊ ſic medi a tur; atqꝫ ſic
finitur. ſcđs Euouae. tertius Euouae.
¶ Sextus tonus ſic incipit; et ſic medi a tur; atqꝫ
ſic finitur. ¶ Septimus tonus ſic incipit; ⁊ ſic me-
diatur; atqꝫ ſic finit. ſcđs Euouae. terti⁹ Euouae.
q̄rtus. Euouae. q̄ntus Euouae. ſext⁹ Euouae.
¶ Octauus tonus ſic incipit; ⁊ ſic medi a tur; atqꝫ

ſic finitur. ſecundus. Euouae.
Toni irregulares ſunt q̃tuor vt infra.
Primus.
Dixit dñs domino meo: ſede a dextris
meis. Scds. Dixit dominus domino meo: ſede a
dextris me is. Tertius. Dixit dñs domino meo:
ſede a dextris meis. Quartus. In exitu iſrael de
egypto: domus iacob de populo barbaro.
Primus tonus
Magnificat anima me a dominum.

D

ſecundus tonus
tertius tonus
Magnificat anima mea dominū.
Magnificat
quartus tonus
anima mea dominum.
Magnificat anima me a
quintus tonus
dominum.
Magnificat anima mea dominum.
Sextus tonus.
ſeptimus tonus
Magnificat anima mea dominū.
Magnificat
octauus tonus
anima me a dominum.
Magnificat anima me a
Similiter intonetur canticū zacharie videlicet.
dñm.
Benedict⁹ dominus deus iſrael.
Toni feriales
ſcd's ton⁹
pmi⁹ ton⁹
Dixit dominus domino meo.
Dixit do/

Tertius tonus
minus domino meo. ¶ Dixit dominus domino
Quarti tonus
meo. ¶ Dixit dominus domino meo.
qntus ton⁹
sextus tonus
¶ Dixit dominus domino meo. ¶ Dixit dominus
septimus tonus
domino meo. ¶ Dixit dominus domino meo.
octauus tonus
¶ Dixit dominus domino meo.
p̄m⁹ ton⁹
scd's ton⁹
Magnificat.
¶ Magnificat.
terti⁹ ton⁹
q̄rt⁹ ton⁹
¶ Magnificat.
¶ Magnificat.

quintus tonus
ſextus tonus
℄ Magnificat.
℄ Magnificat.
ſeptim⁹ tonus
octauus tonus
℄ Magnificat.
℄ Magnificat.
Tonus capſi p oĩs horas
Benedictus deus ⁊ pater domini noſtri ieſu
chriſti: pater miſericordiarũ ⁊ deus totius conſola/
tionis: qui conſolatur nos in omni tribulatione no/
ſtra. ℟. Deo gratias.
Cãtus ordinis feſtiuus orationis ſacerdos dicit
℣. Dominus vo/
biſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Oratio.
Deus q corda fideliū ſancti ſpiritus illuſtra-
ti o ne docuiſti: da nobis in eodē ſpiritu recta ſape-
re: ⁊ de eius ſemper conſolatione gaudere. Per
dominū noſtrū ieſum chriſtū filium tuum: qui tecū
viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdē ſpiritusſancti deus.
per omni a ſecula ſeculo rum. ℟. Amen.
Tonus ferialis.
℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.

Oratio.
DEus qui corda fidelium ſancti ſpiritus il/
luſtratione docuiſti: da nobis in eodem ſpiritu recta
ſapere: ⁊ de eius ſemper cõſolatione gaudere. Per
dominũ noſtrum ieſum chriſtũ filium tuũ: qui tecũ
viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdem ſpiritusſancti de/
us: per om ni a ſecula ſeculorum. ℟. Amen.
vel Per chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

Tonus epl'aruz ordinis minoꝝ
Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli: ad ro/
manos. Ad galathas. Ad titum.
L Ectio eſa i e pphete. In diebus illis. Lo/
cutus eſt dominus ad achaz dicens. Pete tibi ſignū
a domino de o tuo in profundum inferni: ſiue in ex/
celſum ſupra. Et dixit achaz. Nō petam ꝛ non tenta/
bo dominum. Et dixit, Audite ergo domus dauid.

Nūquid parū vobis eſt moleſtos eſſe hominib⁹: qa
moleſti eſtis ⁊ deo meo? Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet
fi lium: ⁊ vocabitur nomen eius emanuel. Butyrū
⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malū: ⁊ eligere
bonū. Ton' euāgelij. ℣. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cum
ſpiritu tuo. ℂ Sequētia ſancti euāgeli j ſecundū
mattheū. ſecūdū lucam. ℟. Gloria tibi domine.

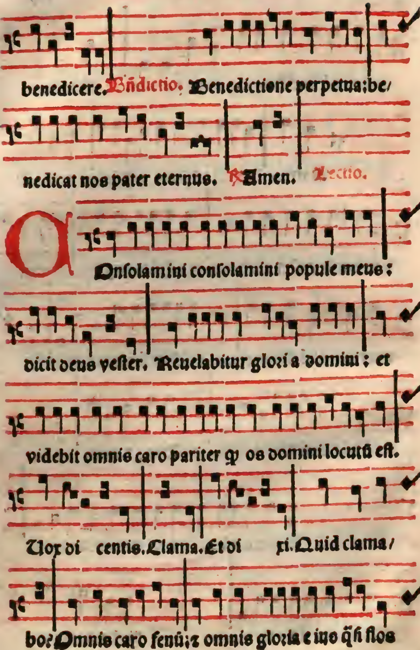

In illo tēpore. Exurgēs maria abijt in mon
tana cū feſtinati o ne in ciuitatē iuda ; ⁊ intrauit in
domū zacharie ; ⁊ ſalutauit eliſabeth. Et repleta eſt
ſpiritu ſancto eliſabeth ; ⁊ exclamauit voce magna ;
⁊ dixit; Et vnde hoc mihi vt veniat mater domini
me i ad me? Et ait maria ; Magnificat anima me a
dominū. Et exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari

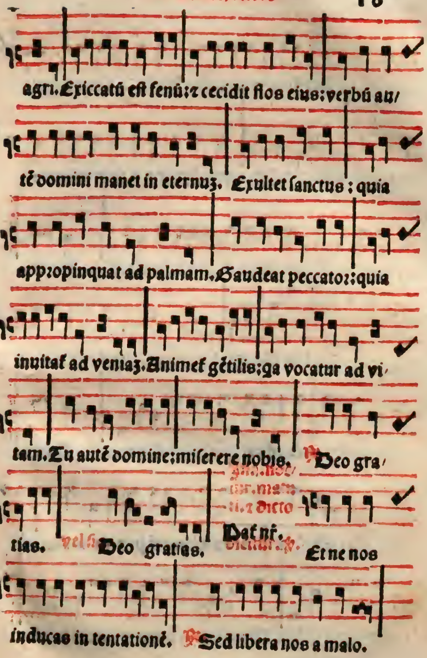

meo. Et videbit omnis caro ſalutare dei. Tonus anti
quus epiſtolaꝝ. ¶ Lectio epiſtole be a ti pauli apoſto/
li: ad romanos. Ad galathas: Ad titum.
Fratres: Corde enim creditur ad iuſtitiam:
o re autẽ cõfeſſi o fit ad ſalu tem. Dicit enim ſcri/
ptura: Omnis qui credit in illum: non cõfunde tur.
Domine quis credidit auditu i noſtro? Ergo fides

ex auditu:auditus autem per verbū chriſti. Sed
dico: Nūqd nō audi e rūt? In chriſto ieſu do-
mino noſtro. Tonus euāgelij. ℣. Dn̄s vobiſcum. ℟.
Et cū ſpiritu tuo. ℟. Sequētia ſancti euangelij ſe-
cundū ioannem. ℟. Gloria tibi domine.
In il lo tempore: Dixit ieſus ſimoni petro.
Simon ioannis diligis me plus his? Dicit e i.

Etiam domine: tu ſcis quia amo te. Dicit e i
Paſce agnos meos. Dicit e i tertio: Simon ioan/
nis: amas me? Contriſtatus eſt petrus: quia dixit
e i tertio: amas me, ⁊ dixit e i. Hoc autem di/
xit: ſignificãs qua morte eſſet clarificaturus deum.
Tonus lectionũ ordi
nis minor. ¶ Ad cõ
pletorium lectio. Le/
ctor cantet verſum.
Sacdos cãtet mediocrit aliĩ.
Jube domne benedicere.
Noctem quietam ⁊ finem perfectum con/

cedat nobis dominus omnipotens. ℟. Amen.
Lectio.
Fratres. Sobrij eſtote ⁊ vigilate: quia ad/
verſarius veſter diabolus tanq̃ leo rugiens: circuit
querens quẽ devoret: cui reſiſtite fortes in fide. Tu
autẽ dñe miſerere nobis. ℟. Deo gratias.
Qua lectiõe cõpleta: ſacerdos dicat me
diocrit altiꝰ. ℣. Adiutoriũ noſtrũ in nomine domini.
℟. Qui fecit celũ ⁊ terrã.
Tonus ſeu cantus modernus
Jube domne

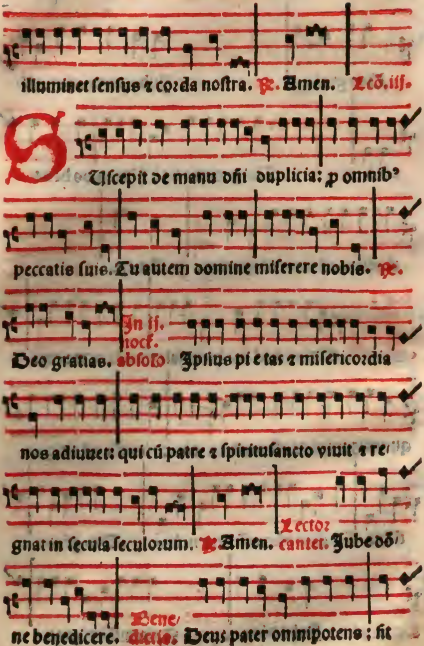

benedicere. Bñdictio. Benedictione perpetua: be/
nedicat nos pater eternus. ℟ Amen. Lectio.
Conſolamini conſolamini popule meus:
dicit deus veſter. Reuelabitur glori a domini: et
videbit omnis caro pariter q͂ os domini locutũ eſt.
Uox di centis. Clama. Et di xi. Quid clama/
bo? Omnis caro fenũ: ⁊ omnis gloria e ius q̃ſi flos

agri. Exiccatũ eſt fenũ: ⁊ cecidit flos eius: verbũ au/
tẽ domini manet in eternuz. Exultet ſanctus; quia
app:opinquat ad palmam. Gaudeat peccato:; quia
inuitat ad veniaz. Animet gẽtilis; q̃a vocatur ad vi/
tam. Tu autẽ domine; miſerere nobis. ℟ Deo gra/
tias. vel ℟ Deo gratias.
dicto
Pat nr.
Et ne nos
inducas in tentationẽ. ℟ Sed libera nos a malo.

Abſolo.
Exaudi domine ieſu chꝛe p̄ces ſeruoꝝ tuo/
rū: ꝛ miſerere nobis ; qui cū patre ꝛ ſpirituſancto
viuis ꝛ regnas deus in ſecula ſeculoꝛū. ℟. Amen.
Lectoꝛ cantet
Iube dōne benedicere. Bn̄dictio. Benedicti o ne
perpetua ; benedicat nos pater eternus. ℟. Amen.
Prima lectio ꝯueniens
Conſolamini conſolamini popule meus: di/
cit deus veſter. Tu autem domine miſerere nobis.

℟. Deo gratias. Lector cantet. Iube domne benedi/
cere. Bñdictio. Unigenitus dei filius: nos bene/
dicere ⁊ adiuuare dignetur. ℟. Amen. Lectio ſcda.
LOqmini ad cor hieruſalez: ⁊ aduocate eaz:
quoniaz impleta eſt malicia eius: dimiſſa eſt iniqtas
illius. Tu autē dñe miſerere nobis. ℟. Deo grās.
Lector cãtet. Iube dñe. Bene dictio. Spiritusſancti gratia

E

illuminet ſenſus ꝛ coꝛda noſtra. ℟. Amen. Lcō.iij.
S Uſcepit de manu dñi duplicia: ꝑ omnibꝰ
peccatis ſuis. Tu autem domine miſerere nobis. ℟.
Deo gratias. In ij. noct. abſolō Ipſius pi e tas ꝛ miſericoꝛdia
nos adiuuet: qui cū patre ꝛ ſpiritusancto viuit ꝛ re/
gnat in ſecula ſeculoꝛum. ℟ Amen. Lectoꝛ cantet. Jube dō/
ne benedicere. Bene/dictio. Deus pater omnipotens ; ſit

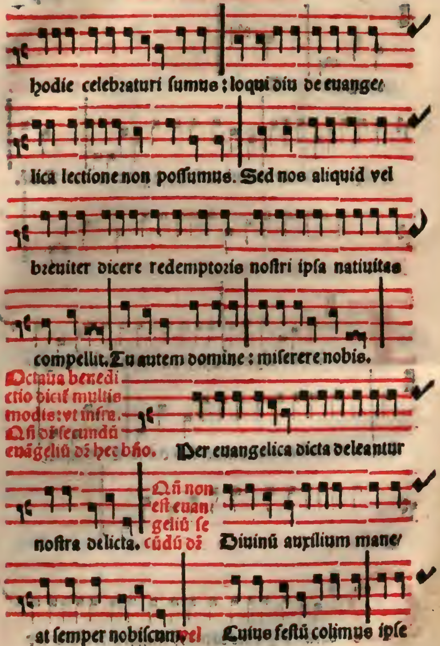

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Benedictio. Ignem ſui amoris accendat deus in cor/
dibus noſtris. Reſpondetur Amen. Lectio ſexta.
Et erunt praua in directa ; ⁊ aſpera in vias
planas. Tu autē. In tertio noctur. abſolo. A vinculis peccatorum
noſtrorum ; abſoluat nos omnipotens ⁊ miſericors
dominus. ℟ Amen. Lector cantet. Iube domne bene.
Si deficit euangeliū vel ome. dicat hec bñdo. Ille nos benedicat ; qui ſine fine viuit

ꝛ regnat. ℟. Amen.
Si vo ſit euangelium: dicatur hec benedictio.
Euāgelica lectio ſit nobis ſalus ꝛ ꝓtectio. ℟. Amē.
℟. vij. Lectio ſancti euangelii ſecundum Lucam.
In illo tēpoꝛe. Exijt edictū a ceſare augu/
ſto: vt deſcriberetur vniuerſus oꝛbis. Et reliqua.
¶ Omelia ſancti Gregorij pape.
Quia largiente domino miſſarū ſolēnia ter

hodie celebraturi ſumus: loqui diu de euange-
lica lectione non poſſumus. Sed nos aliquid vel
breuiter dicere redemptoris noſtri ipſa natiuitas
compellit. Tu autem domine: miſerere nobis.
Octaua benedictio dicit multis modis: vt infra. Qñ dr̃ ſecundū euāgeliū dr̃ hec bñdo.
Per euangelica dicta deleantur
noſtra delicta.
Qñ non eſt euangeliū ſecūdū dr̃
Diuinū auxilium mane-
at ſemper nobiſcum vel
Cuius feſtū colimus ipſe

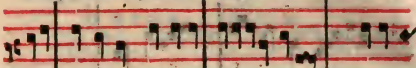

intercedat ꝑ nobis ad dñm. vel Quoꝝ feſtū colim⁹:
ipſi intercedāt ꝑ nobis ad dñm. ℟. Amē.
Lcō. viij. ꝯueniēs.
Nōa bñdictio ſic eſt.
Ad ſoci e tatē ciuium ſupnoꝝ ; ꝑducat
nos rex angeloꝝ. ℟. Amē.
In nocte natalis dñi bñdictio nona.
Uer/ba ſancti euāgeli j doceat nos chriſtus filius de i. ℟.
Amē.
Lectio ſancti euangeli j ſecundum ioannem.
IN principi o erat verbum ; ꝛ verbū erat

Modus cātādi in mātu.

dei ſactum ſit; quando deus per verbum fecit om/

nia: Tu autem domine miſerere nobis. ℟. Deo

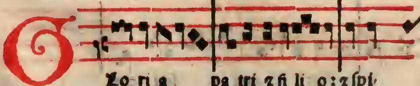
gratias. ¶ Te deum laudamus: te dominū confi/

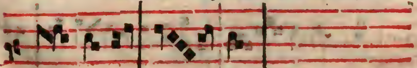
te mur. Te eternum pa trem. ⁊c. quere ſupra. fol. 5.

¶ Tonus ſeu cātus de Gloria patri: pro re/
ſponſorijs prolixioribus: ſm differentias
octo tonorum notatus ſiue diſtinctus.

¶ Sequitur Gloria de primo tono.

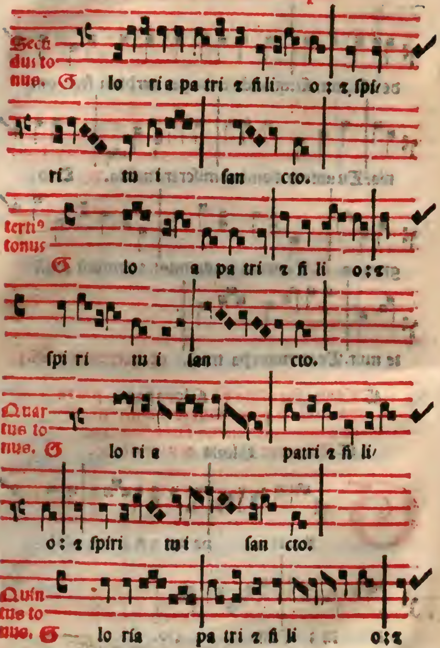

GLo ri a pa tri ⁊ fi li o: ⁊ ſpi/

ri tu i ſan cto.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE

Secū-dus to-nus.
G lo ri a pa tri z fi li o: z spi
ri tu i san cto.
tertiꝰ tonus
G lo a pa tri z fi li o: z
spi ri tu i san cto.
Quar-tus to-nus.
G lo ri a patri z fi li
o: z spiri tu i san cto.
Quin-tus to-nus.
G lo ria pa tri z fi li o: z

ſpi ri tu i ſan cto.
Sexto tonus.
Glo ri a pa tri ꝛ fi li o;
ꝛ ſpi ri tu i ſan cto.
Septi mo to nus.
Glo ri a pa tri ꝛ fi li o; ꝛ ſpi
ri tu i ſan cto.
Octa uus to nus.
Glo ri a pa tri ꝛ fili
o; ꝛ ſpiri tu i ſan cto.

Ad ꝑmam cap.
R Egi ſeculorum immortali inuiſibili: ſoli
deo honor ꝛ gloria: in ſecula ſeculorum amen. ℟.
Deo gratias.
Ad primã ꝑ totũ annũ ℟ br̃.
Chriſte fili dei viui:
Miſere re nobis.
De aduentu.
℣. Qui ventur9es in mundũ.
In natali.
In epiphania.
℣. Qui natus es de maria virgine. ℣. Qui appa-
Per annũ.
ruiſti hodie. ℣. Qui ſedes ad dexteram patris. ℟.
Miſere re nobis. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpi-

ritu i ſancto. ℟. Chriſte fili dei. ℣. Exurge chri/
ſte adiuua nos. ℟. Et libera.
In aduētu ad tertiā ℟. bre.
Ueni ad libe rādū nos: Domine deus virtutū. ℣.
Oſtēde faciē tuam: ⁊ ſalui erimus. ℟. Domine. ℣.
Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſancto. ℟. Ueni ad li/
℣. Timebunt gētes nomen tuum dn̄e.
berādū nos. Ad ſextā ℟. bꝛ. Oſtende nobis domi/
ne: Miſericordiam tuam. ℣. Et ſalutare tuum da

nobis. ℟. Miſericordiã. ℣. Gloria patri vt ſupra.
℣. Memento
nři dñe: in bñ
placito ppłi tui
℟. Oſtẽde no. Ad nonã ℟. bꝛ. Sup te hie ruſalem:
Orietur dominus. ℣. Et gloria eius in te videbi
tur. ℟. Orietur. ℣. Gloria patri. ℟. Super te.
℣. Dñe de⁹ vir
tutũ ꝯuerte nos
In vigilia nata
lis dñi ℟. bꝛ.
Hodie ſcietis: Quia veni
et dominus. ℣. Et mane videbitis gloriam eius. ℟.
Quia ve. ℣. Glĩa patri ꝛ filio: ꝛ ſpiritui ſãcto.

℣. Cõſtā tes eſtote.
℟. Hodie. Ad ſextam ℟. bre. Craſtina die : Dele
bitur iniquitas terre. ℣. Et regnabit ſuper nos
ſaluator mundi. ℟. Delebitur. ℣. Gloria patri. ℟.
℣. Craſtina erit vobis ſal⁹.
Craſtina die. Ad nonā ℟. br̃. Craſtina : Erit
vo bis ſalus. ℣. Dicit dominus deus exercituū.
℣. Craſtīa die: delebit iniqtas tre. In die na
℟. Erit vo bis. ℣. Glia. Craſtina. tal. ad. iij. ℟. B.
V
erbum caro factū eſt : Alle luia alleluia.

℣. Et habitauit in nobis. ℟. Alle luia. ℣. Gloria
patri ꝛ fili o: ꝛ ſpiritu i ſancto. ℟. Uerbum caro.
℣. Ipſe inuoca bit me: alleluia.
Ad ſextā ℟. bꝛ. Notū fecit dñs: Alle luia alleluia.
℣. Salutare ſuum. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟.
Notū fecit. ℣. Uiderūt oēs fines terre alſa.
Ad nonā ℟. bꝛ. Uiderūt oēs fines ter/
re: Alle luia alleluia. ℣. Salutare de i noſtri. ℟.
Alleluia. ℣. Gloria patri. ℟. Uiderunt omnes.

℣. Verbum caro fcm̄ eſt:alla.
In epiphania ad tertiá. ℟.bž. Reges tharſis ⁊ inſule Munera of-
ferent. ℣. Reges arabū ⁊ ſaba dona adducent. ℟.
Munera offe. ℣ Gloria patri ⁊ fi li o: ⁊ ſpiritu i ſan
cto. ℟. Reges tharſis ⁊ in.
℣ Omnes de ſaba veniēt:al.
Ad ſextam ℟.bž.
Omnes de ſaba venient:Alle luia alleluia. ℣ Au-
rum ⁊ thus deferentes. ℟. Alle luia. ℣. Gloria
patri. ℟. Omnes de ſa.
℣ Adorate dñz:al.
Ad nonā ℟.bž. Adorate.

F

dñm: Alle luia alleluia. ℣. In aula ſancta eius. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria patri ꝛ filio: ꝛ ſpiritui ſctõ. ℟.
℣. Adorate deũ: alleluia.
ℭ In diebꝰ dñicis ad terciam ℟. bre.
Adorate do.
Inclina cor
meum de us: In teſtimoni a tua. ℣. Auerte ocu
los meos ne videant vanitatez: in vi a tua viuifica
me. ℟. In teſtimo. ℣. Gloria patri ꝛ filio: ꝛ ſpi
℣. Ego dixi dñe miſerer mei.
ritui ſancto. ℣. Inclina. Ad ſextã ℟. bi. In eternũ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

℣. Ego dixi domine miſerere mei. ℟. Quia pecca-
ui tibi. ℣. Glori a patri ꝛ fili o: ꝛ ſpiritu i ſancto. ℟.
℣. Adiutor me⁹ eſto: ne derelíqꝫ me. ℟. Neqꝫ ꝺſpicias me deus
Sana animā meã: Quia peccaui tibi. ſalutaris meus.
Ad ſextā ℟. bī.
Benedicā dominū: In omni tēpore. ℣. Semp laus
eius in ore meo. ℟. In oi. ℣. Gloria. ℟. Benedi-
℣. Dn̄s rḡit me ꝛ nihil m̄ derit.
cam. Ad nonā ℟. bī. Redime me domine: Et mi-
ſerere mei. ℣. Pes enim meus ſtetit in via recta.

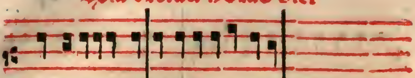

℟. Et miſerere. ℣. Gloria. ℟. Redime.
℣. Ab occultis meis munda me dñe.
In q̃drageſ. ad .iij. ℟. bř.
Ipſe liberauit me: De laqueo venãtium.
℣. Et a verbo aſpero. ℟. De laqueo. ℣. Gloria patri
⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. ℟. Ipſe liberauit me.
℣. Scapul' ſuis: obũbrabit tibi.
Ad ſextã. ℟. bř. Scapulis ſuis: Obumbra bit tibi. ℣.
Et ſub pennis eius ſperabis. ℟. Obumbra bit. ℣.
℣. Scuto circũdabit te veritas eius.
Gloria patri. ℟. Scapulis. Ad nonã. ℟. bř. Scu.

to circũdabit te ve ri tas ei⁹. ℣. Non timebis a
timore nocturno. ℟. Ue ri tas. ℣. Gloria patri ꝛ
filio. ℟. Scuto circundabit.
℣. Angelis ſuis deus mādauit de te. Ut cuſtodiāt.
¶ Dñica ꝺ paſſione ad. iij. ℟. bꝫ.
ERue a framea: Deus animā meā. ℣.
Et de manu canis vnicā meam. ℟. Deus animam.
℣. De ore leonis liba me domine.
Replicatio. Erue a. Ad ſextā ℟. bꝫ. De ore leonis: Libera me dñe. ℣. Et a cornib⁹ vnicorniuꝫ humilitatem

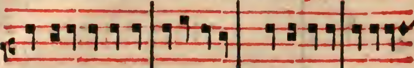

meã. ℟. Libera me dñe. Replicatio. De ore leonis.
℣. Ne perdas cũ impijs deus animam meaꝫ.
Ad nonã ℟. br. Ne pdas cũ impi js; Deus animã
meam. ℣. Et cum viris ſanguinũ vitam meam. ℟.
Deus animam meam. Replicatio. Ne perdas cum
℣. Eripe me domine: ab hoie malo.
¶ Feria quinta cene domini.
impi js.
In pmo nocturno ℟.
A Uertãtur retrorſũ: ⁊ erubeſcant. ℟. Qui
cogitãt mihi mala. In iij. noctur. ℟ſus. Deus meus eripe me:

de manu peccatoris. ℟. Et de manu cōtra legē agē
tis: ꝛ iniqui. In. iij. noctur. ℣ſus. Exurge domine. ℟. Et iudica
cauſam meam. Ad laudes ℣. Homo pacis mee: in quo
ſperaui. ℟. Qui edebat panes meos: ampliauit
aduerſum me ſupplanta tionem. Feria. vj. In. i. noctur. ℣ſus.
O Diuiſerūt ſibi veſtimenta me a. ℣. Et ſu
per veſtem meam miſerūt ſortez. In. ij. noc. ℟. Inſur

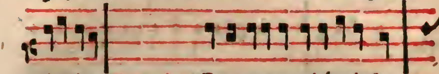

rexerunt in me: teſtes iniqui. ℟. Et mentita eſt ini/
quitas ſibi. In .iij. noc. ℣. Locuti ſunt aduerſum me:
lingua doloſa. ℟. Et ſermonibus odij circunde/
derunt me: ⁊ expugnauerunt me gratis. Ad lau/ des. ℣.
Collocauit me: in obſcuris. ℟. Sicut mortuos ſeculi.
Sab. In .j. noc. ℣.
In pace in idipſum. ℟. Dormiã ⁊ requi
eſcam. In .ij. noc. ℣. Tu autem domine: miſerere mei.

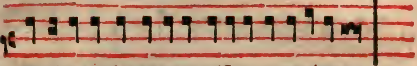
℟. Et reſuſcita me : ⁊ retribuam e is. In .uj no f. ℣.

In pace factus eſt: locus eius. ℟. Et in ſion: habita/

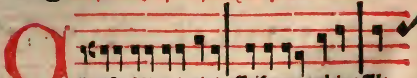
ti o eius. Ad laud. ℣. Caro mea requieſcet in ſpe. ℟.

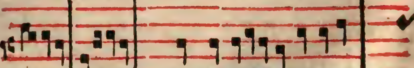
Et nõ dabis ſanctũ tuum videre coꝛruptionem.

¶ Sequuntur ℟ia bꝛeuia ad hoꝛas diei de tempoꝛe paſchali vſq; ad feſtũ coꝛpoꝛis chꝛi/ſti incluſiue: poſtea de feſtiuitatibus ſctoꝝ.

¶ Ad pꝛimã tẽpoꝛe paſchali ℟ium bꝛeue.

C hꝛiſte fi li de i viui: Miſerere nobis: Al/

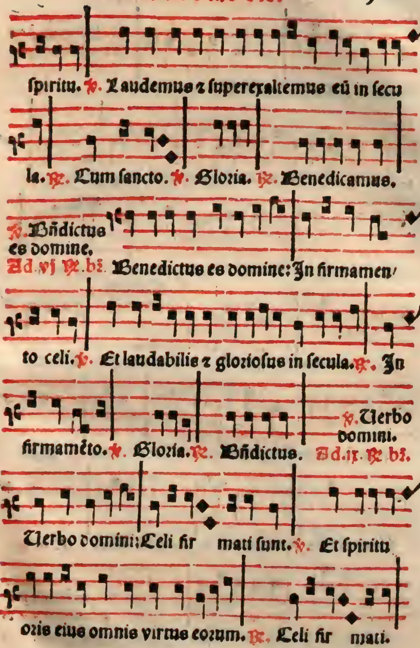
le luia alleluia. ℣. Qui ſurrexiſti a moꝛtuis. ℟.

Alle luia. ℣. Glori a patri ꝛ fili o: ꝛ ſpiritui ſancto.
℣. Exur/ ge xpe ad iuua nos: alleluia.
℟. Chriſte. Ad tertiã ℟. bꝛ. Surrexit dñs de ſepul/
chro: Alle luia alleluia. ℣. Qui pro nobis pepẽdit in
ligno. ℟. Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Surrexit do.
℣. Surrexit do minus ṽe: alſa.
Ad ſextã ℟. bꝛ. Surrexit dominus vere: Alle luia al/
leluia. ℣. Et apparuit ſimoni. ℟. Alleluia. ℣. Glo/
ria patri. ℟. Surrexit dominus.
℣. Gauiſi ſũt di ſcipuli: alleluia.
Ad nonã ℟. bꝛ.

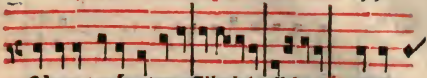

Gauiſi ſunt diſcipuli: Alle luia alleluia. ℣. Uiſo
domino. ℟. Alle luia. ℣. Glo ri a patri ꝛ filio
ꝛ ſpiritu i ſãcto. ℟. Gauiſi.
℣. Mane nobiſ cum dñe: allia.
In aſcẽſiõe dñi.
Ad tertiã. ℟ bi.
AScendit deus in iubilatione: Alle luia.
alleluia. ℣. Et dominus in voce tube. ℟. Alleluia. ℣.
Gloria pa. ℟. Aſcẽdit. Ad. vj. ℟. bi. Aſcendẽs chꝛi/
℣. Aſcen dens xp̃s in altum: alleluia.
ſtus in altũ: alle luia alleluia. ℣. Captiuam duxit

captiuitatē. ℟. Alle luia. ℣. Gloria p. ℟. Aſcēdēs.
℣. Aſcendo ad patrē meū ꝛc.
Ad nonā. ℟. bř. Aſcēdo ad patrē meum ꝛ patrē ve/
ſtrū. Alle luia alleluia. ℣. Deuz meum ꝛ deum ve/
ſtrū. ℟. Alle luia. ℣. Glori a patri. ℟. Aſcendo
ad patrez meum ꝛ pa trē veſtrum.
℣. Dn̄s in celo: alleluia.
¶ In pētecoſte
Ad tertiā. ℟. bř.
Spiritus domini repleuit orbem terrarum:
Alle luia alle luia. ℣. Et hoc quod cōtinet omni a

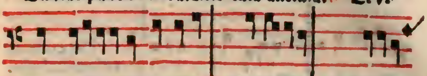

ſcientiam habet vocis. ℟. Alleluia. ℣. Gloꝛia. ℟.
℣. Spiri/tus pacli/tus allã.
Spũs. Ad.vj. ℟. bꝛ. Spũs paraclit⁹: Alleluia allã. ℣.
Docebit vos omnia. ℟. Alleluia. ℣. Glia. ℟. Spũs.
℣. Repleti ſũt oẽs.
Ad.ix. ℟. bꝛ. Repleti ſũt oẽs ſpiritu ſancto. Alle luia
alleluia. ℣. Et ceperũt loq. ℟. Alle luia. ℣. Glo/
ria patri ⁊ filio. ℟. Repleti ſunt.
℣. Loquebant variis linguis apoſtoli: allã.
In feſto trinita/tis ad.iij. ℟. bꝛ.
Benedicamus patrẽ ⁊ filium; Cũ ſancto

ſpiritu. ℣. Laudemus z ſuperexaltemus eū in ſecu
la. ℟. Cum ſancto. ℣. Gloria. ℟. Benedicamus.
℣. Bñdictus es domine.
Ad vj ℟. br. Benedictus es domine: In firmamen-
to celi. ℣. Et laudabilis z glorioſus in ſecula. ℟. In
firmamēto. ℣. Gloria. ℟. Bñdictus. ℣. Verbo domini.
Ad. ix. ℟ br.
Verbo domini: Celi fir mati ſunt. ℣. Et ſpiritu
oris eius omnis virtus eorum. ℟. Celi fir mati.

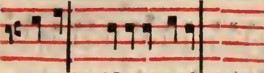

℣. Sit nomē domini bñdictum.
In feſto corpis xpi ad.iij. ℟. bř.
℣. Gloria patri. ℟. Uerbo domini.
Panem celi dedit eis: Alle luia alleluia. ℣.
Panē angelorū manducauit homo. ℟. Alle luia. ℣.
℣. Cibauit illos ex adipe frumēti: alleluia.
Gloria patri. ℟. Panē. Ad ſextā ℟. bř. Cibauit
illos ex adipe frumenti: Alle luia alleluia. ℣. Et de
petra melle ſaturauit eos. ℟. Alle luia. ℣. Glo/
ria patri. ℟. Cibauit illos.
℣. Educas panē de terra: all'.
Ad nonā. ℟. bř.

Educas panē de terra: Alle luia alleluia. ℣. Et vi/

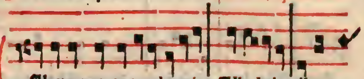

num letificet coꝛ hominis. ℟. Alle luia. ℣. Gloria

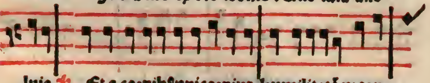

patri. ℟. Educas panē.

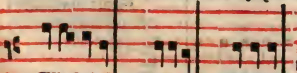
℣. Poſuit fines tu/os pacem alleluia.
¶ In feſto Conceptionis virginis marie. Ad iij. ℟. breue.

Libera me ex oꝛe leonis: Alle luia alle/

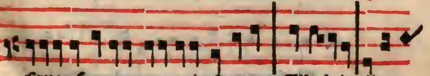

luia. ℣. Et a coꝛnibꝰ vnicoꝛniũ humilitatē meam.

℣. Erue a fra/mea deꝰ animā.

℟. Alle luia. ℣. Glori a. ℟. Libera. Ad ſextā ℟. bꝛ.

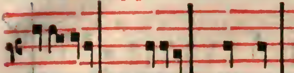

Erue a framea deus animā meam: Alle luia alle/

luia. ℣. Et de manu canis vnicam matrem meam. ℟.
Alle luia ℣. Gloꝛia pa ℟. Erue.
℣. Uere dñs eſt in loco ſctõ iſto. Ad nonã ℟. bꝛe.
Uere dominus eſt in loco ſancto iſto: ⁊ ego neſcie/
bam. Alle luia alleluia. ℣. Non eſt hic aliud niſi
domus dei ⁊ poꝛta celi ℟. Alle luia. ℣. Gloꝛia
patri. ℟. Uere dominus eſt.
℣. Scalã vidit iacob cuius cacumen celũ tangebat: alleluia.
¶ In inuẽtiõe ſctẽ crucis: ad. iij. ℟. bꝛ.
Hoc ſignum crucis erit in celo; Alle luia.

alleluia. ℣. Cum dominus ad iudicandũ venerit. ℟.
Adoꝛa m⁹te chꝛi/ ſte: ꝛ bñdi cim⁹tibi.
Alle luia. ℣. Gloꝛia pa ℟. Hoc ſignũ. Ad.vj. ℟.b.
Adoꝛamus te chꝛiſte ꝛ benedicimus tibi: Alle luia.
alleluia. ℣ Quia per crucem tuam redemiſti mun/
dũ. ℟. Alleluia. ℣ Gloꝛia. ℟ Adoꝛamus.
℣ Omnis terra. Ad.ix ℟.bꝛe.
Omnis terra adoꝛet te deus: ꝛ pſallat tibi: Alle/
luia alleluia. ℣. Pſalmum dicat nomini tuo. ℟.

In apparitiõe ſcĩ michaelis

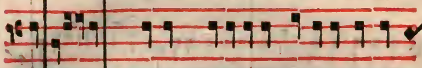

℣. Hoc ſignum crucis erit in ce/lo: alleluia.

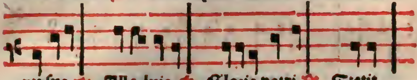
Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Omnis. ¶ In appari/tione ſancti michaelis ad horas diei. Ad tertiã ℟. breue.

Stetit angelus iuxta aram templi: Alle lu/

ia alleluia. ℣. Habens thuribulum aureum in ma/

nu ſua. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Stetit.

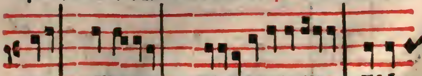
℣. Aſcendit fumus aromatuȝ in conſpectu domini: alleluia.

Ad ſextã ℟. br. Aſcendit fumus aromatum in con/

ſpectu domini: Alle luia alleluia. ℣. De manu an/

geli. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri ⁊ filio. ℟. Aſcẽ/

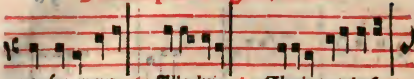

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

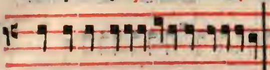

℣. Inter natos mulierū non ſur. Ad ſextā.
℟. bře. Inter natos mulierū Nō ſurre xit ma/
ior. ℣. Joāne baptiſta. ℟. Nō ſurre. ℣. Gloria. ℟.
Inter. ℣. Eliſa/ beth Za/ charie. Ad nonā ℟. breue. Eliſabeth zachari e: Magnum
vi rū genuit. ℣. Joannē baptiſtā pcurſorē dñi.
℣. Iſte puer ma gnus coram do/ mino. In trāſfiguratione
℟. Magnū. ℣. Gloria. ℟. Eliſabeth. dñi ad. iij. ℟. bř.
Glorioſus apparuiſti in conſpectu domini.
Alle luia alleluia. ℣. Propterea decorem induit te

dominus. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Glorioſus.
℣. Gloria ꝛ ho nore coronaſti.
Ad ſextā ℟. bꝛe. Glori a ꝛ honoꝛe coronaſti eum do/
mi ne: Alle luia alleluia. ℣. Et cōſtituiſti eum ſuper
opera manuum tuarum. ℟. Alle luia. ℣. Gloria
patri. ℟. Gloria ꝛ honoꝛe coro.
℣. Magna eſt glia eius in ſa.
Ad nonā. ℟. bꝛ.
Magna eſt glori a eius in ſalutari tuo; Alle luia
alleluia. ℣. Gloriam ꝛ magnum decoꝛem impo/

In aſſūptiōe v̄ginis marie

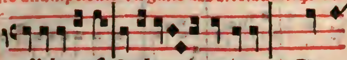
nes ſuper euʒ. ℟. Alle luia. ℣. Gloꝛia patri ⁊ fi. ℟.

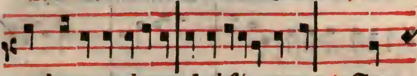
℣. Coꝛōa aurea ſup caput ei⁹ al.

Magna eſt gloꝛia eius in ſalutari.

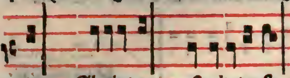
¶ In feſto aſſumptionis virginis Marie: ad .iii. ℟. bꝛ.

Exaltata eſt: Sctā de i genitrix. ℣. Su/

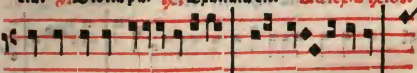

per choꝛos angeloꝛum ad celeſtia regna. ℟. San/

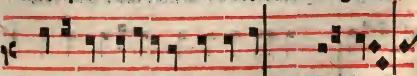

℣. Aſſumpta eſt maria in ce/lum gaudēt an/geli.

cta. ℣. Gloꝛia pa. ℟. Exaltata eſt. Ad ſextā ℟. bꝛ.

Aſſumpta eſt maria in celum: Gaudent angeli. ℣.

Laudantes benedicunt dominum. ℟. Gaudent. ℣.

℟. Maria vir
go aſſūpta eſt:
ad ethereum
thalamum.
Gloria ℟. Aſſūpta. Ad nonā. ℟. bž. Maria virgo
aſſumpta eſt: Ad ethere um thalamū. ℣. In quo
rex regum ſtellato ſedet ſolio. ℟. Ad ethere um.
℣. Dignare me
laudare te vir/
go ſacrata. In
exaltatiõe ſcē ✠
ad tertiā ℟. bž.
℣. Gloria. ℟. Maria virgo.
Hoc ſignum crucis: Erit in celo. ℣. Cum
dominus ad iudicandū venerit. ℟. Erit. ℣. Glo/
℣. Adora
mꝰ te chri/
ſte ꝛ bñdi
cimꝰ tibi.
ria. ℟. Hoc. Ad ſextā ℟. bž. Adoramus te chriſte:

Et benedici mus tibi. ℟. Quia per crucem tuaꝫ
redemiſti mūdū. ℟ Et be. ℣. Gloria. ℟ Adora.
℣. Omnis terra adoret te deus: ⁊ pſallat tibi. Pſalmū dicat.
Ad nonā ℟. bꝫ. Omnis terra adoret te deus: Et pſal
lat tibi. ℣. Pſalmum dicat nomini tuo. ℟. Et pſal.
℣. Hoc ſignum crucis erit in ce.
℣. Gloria patri ⁊ fi. ℟. Omnis terra.
¶ In dedicatione ſcti michaelis: ad tertiam ℟. breue.
Stetit angelus: Juxta a rā templi. ℣. Ha
bens thuribulum aureum in manu ſua. ℟. Juxta.

℣. Aſcendit fumus aromatuz in ꝯſ. dñi.
℣. Gloria. ℟. Stetit. Ad ſextā. ℟. br. Aſcendit fumus
aromatum: Jn conſpe ctu domini. ℣. De manu &
angeli. ℟. Jn conſpe. ℣. Gloria. ℟. Aſcendit fu.
℣. Jn cōſpectu angelorum.
Ad nonā ℟. br. Jn conſpectu angelorū. Pſallā tibi
deus me⁹. ℣. Adorabo ad tēplū ſctm̄ tuū & ꝯfitebor
℣. Adorate dñz: all. Oēs angeli eius all.
nomini tuo. ℟. Pſal. ℣. Gloria. ℟. Jn.
Jn feſtis aploꝝ ad. iij. ℟. br.
IN omnē terram: Exivit ſonus eorum. ℣.

In feſtis aploꝝ ad horas dici

℣. Annunciauerunt opera dei.
℣. Gloria patri. ℟. Nimis ho.
¶ In feſtis ſctõꝝ apłoꝝ ac martyrum tpe paſchali ℟. bre.
Sancti ꝛ iuſti in domino gaudete. Alle lu-
ia alleluia. ℣. Uos elegit deus in hereditatẽ ſibi. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſctõ.
℣. Lux ꝑpetua lu.
℟. Sancti. Ad ſextã ℟. brẽ. Lux ꝑpetua lucebit ſan-
ctis tuis domine. Alle luia alleluia. ℣. Et eternitas
℣. Letitia ſempiťna ſuper ca-pita eoꝝ.
tẽpoꝝ. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Lux. Ad. ix. ℟. brẽ.

Letitia ſempiterna ſup capita eorū: Alle luia: alle/
luia. ℣. Gaudium ⁊ exultationem obtinebunt. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Letitia ſem.
℣. Precioſa in cōſpectu dñi: al.
¶ In feſto vnius martyris ad tertiam ℟. bre.
Gloria et honore coronaſti eū domine.
℣. Et cōſtitu iſti e um ſuper opera manuum tuarū. ℟.
Coronaſti. ℣. Glori a patri. ℟. Gloria.
℣. Poſuiſti do. ſup caput ei⁹.
Ad ſextā ℟. brē.
Poſuiſti domine Sup ca put eius. ℣. Coronam de

℣. Mag̃ eſt gloria ei' in ſalutari tuo.
lapide p̃cioſo. ℟. Sup. ℣. Glia. ℟. Po. Ad .ix. ℟. b.
Magna eſt gloria eius: In ſaluta ri tuo. ℣. Glo/
riam ⁊ magnum decorem impones ſuper eum. ℟.
℣. Juſtus vt pal ma florebit.
¶ Jn feſtis plurimoꝝ martyꝝ.
Jn ſalu. ℣. Gloria. ℟. Magna eſt. ℟. breue.
L Etamini in domino: Et exulta te iuſti. ℣.
Et gloriamini omnes recti corde ℟. Et exulta te. ℣.
℣. Exultẽt iuſti in cõſpectu dei. Et dele.
Glori a patri. ℟. Letamini in domino. Ad. vj. ℟. bř.

Exultent iuſti: In cōſpe ctu dei. ℣. Et delectentur
in letitia. ℟. In cōſpe. ℣. Gloria. ℟. Exultēt iuſti.
℣. Iuſti autē in ppetuū viuēt.
Ad nonā ℟. bꝛ.
Iuſti autē: In perpetuum viuent. ℣.
Et apud dominū eſt merces eorū. ℟. In perpe. ℣.
Glori a patri. ℟. Iuſti aūt.
℣. Exultabunt ſancti in gloria.
In feſtiuitatibus ꝯfeſſoꝝ pontificum ad tertiam ℟. breue.
Amauit eum dominus: Et orna uit euz. ℣.
Stolā glori e induit eum ℟. Et or. ℣. Gloria. ℟.

℣. Elegit eum dñs ſacerdotẽ ſibi.
Amauit euz. Ad ſextã ℟. bẽ. Elegit euz dominus:
Sacerdo tem ſibi. ℣. Ad ſacrificandum ei hoſtiaz
℣. Tu es ſacerdos in eter=num.
laudis. ℟. Sacer. ℣. Gloria. ℟. Elegit. Ad. ix. ℟. bẽ.
Tu es ſacerdos: In e ternũ. ℣. Secundũ ordinẽ
℣. Juſtũ deduxit dñs.
melchiſedech. ℟. In e. ℣. Glia. ℟. Tu.
¶ In ꝯfeſſorib⁹ nõ põti. Ad. iij. ℟. bẽ.
Amauit eũ dominus: Et orna uit euz. ℣.
Stolã glorie induit euz. ℟. Et. ℣. Glia. ℟. Ama.

De virginib⁹ ad horas diei

BIBLIOTECA NAZ ROMA VITTORIO EMANUELE

Domú tuaʒ domine: Decet ſan ctitudo.
℣. In lõgitudine dierú. ℟. Decet ſan. ℣. Gloria. ℟.
℟. Locus iſte ſctũs eſt: i quo orat ſacđ.
Domú tuaʒ. Ad ſextá ℟. bʒ. Locus iſte ſanctus eſt:
In quo orat ſacerdos. ℣. Pro delictis et peccatis
℣. Hec ẽ domꝰ dñi firmiter. Ad noná
populi. ℟. In quo. ℣. Gloria. ℟. Locus. ℟. bre.
Hec eſt domus domini: Firmiter edi ficata. ℣.
Bene fundata eſt ſupra firmam petram. ℟. Firmi.

℣. Bñ fundata eſt domus dñi.
℣. Gloria patri ℟. Hec eſt domus. ¶ Ad cõpletoꝛium ℟. breue.
In manus tuas domine: Cõmendo ſpi-
ritum meum ℣. Redemiſti nos domi ne: deus
veritatis ℟. Commendo. ℣. Glori a patri et fi-
li o: ꝛ ſpiritu i ſancto. ℟. In man'
℣. Cuſtodi nos dñe vt pupillã oculi. ¶ Ad cõpletoꝛiũ tẽpoꝛe paſchali ℟. bꝛ.
In manus tuas domine cõmendo ſpiritum meum.
Alle luia alleluia. ℣. Redemiſti nos domine deus

veritatis. ℟. Alleluia. ℣. Gloria patri ⁊ fi li o: ⁊ ſpi
ritui ſácto. ℟. In manus.
℣. Cuſtodi nos dñe vt pupillá oculi: all.
¶ In feſtis confeſ/ ſoꝝ pōti. tpe paſcha li. Ad terciá ℟. bre.
AMauit eum dominus ⁊ ornauit eum: Al/
leluia alleluia. ℣. Stolam glorie induit eum. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Amauit.
℣. Elegit eum dñs ſacerdotē ſibi.
Ad. vj. ℟. bř.
Elegit eum dominus ſacerdotem ſibi: Alle luia al/
leluia. ℣. Ad ſacrificandum ei hoſtiam laudis. ℟.

℣. Tu es ſacerdos i eternum. Scdm or.
Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Elegit. Ad .ix. ℟. bř.
Tu es ſacerdos in eternum: Alle luia alleluia. ℣.
Secunduz ordinem melchiſedech. ℟. Alleluia. ℣.
Glo ria patri. ℟. Tu es ſacer.
℣. Iuſtum deduxit dominus per vias rectas. Et oſtendit.
¶ In feſtis ꝯfeſſo⁊ nō pōti. ad .iij. ℟. bř.
A Mauit eum dominus ⁊ ornauit eum: Al
le luia alleluia. ℣. Stolam glorie induit eum. ℟.
Alleluia. ℣. Gloria pa. ℟. Amauit.
℣. Os iuſti medi. Ad .vj. ℟. bř.

Os iuſti meditabitur ſapientiam : Alle luia alle/
luia. ℣. Et lingua eius loquetur iudicium. ℟. Al/
le luia. ℟. Gloria pa. ℟. Os iuſti. ℣. Lex dei eius. Ad.ix. ℟. bre.
Lex dei eius in corde ipſius : Alle luia alleluia. ℣.
Et non ſupplantabuntur greſſus eius. ℟. Alleluia.
℣. Juſtū dedu/xit dominus ⁊c̃.
℣. Gloria patri. ℟. Lex dei.
In feſtiuitati bus v̓ginū. Ad.iij. ℟. b.
S pecie tua et pulchritudine tua; Alleluia

alleluia. ℣. Intende proſpere procede et regna. ℟.
℣. Adiu/uabit eaz deus vul tu ſuo.
Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Specie. Ad ſextā. ℟. bē.
Adiuuabit eam deus vultu ſuo : Alle luia allelu/
ia. ℣. Deus in medio eius non commouebitur. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Adiuuabit eam de/
℣. Elegit eam deus ⁊ preele/ git eam.
us vultu ſuo. Ad .ix. ℟. bre. Elegit eam deus : et
pre eligit eam : Alle luia alleluia. ℣. In taberna/

culo ſuo habitare facit eam. ℟. Alle luia. ℣. Glo/
ri a patri. ℟. Elegit eam.
℣. Diffuſa ẽ gratia in labijs tuis alleluia.
¶ In dedicatiõe eccleſiarũ tpe paſchali ℟. bre.
Domũ tuam domine decet ſanctitudo.
Alle luia alleluia. ℣. In longitudine dierum. ℟.
Alleluia. ℣. Glori a patri. ℟. Domuz.
℣. Locus iſte ſanct⁹ eſt: in quo orat ſacer.
Ad vj. ℟. bre.
Locus iſte ſanctus eſt in quo orat ſacerdos: Alle/
luia alleluia. ℣. Pro delictis ꝛ peccatis populi. ℟.

Alle luia. ℣. Gloꝛia pa. ℞. Locus.
℣. Hec eſt do mus domini.
Ad nonã ℞. bꝛ.
Hec eſt domus domini firmiter edificata: Alle luia
alleluia. ℣. Bene fundata eſt ſupꝛa firmã petrã. ℞.
℣. Bñ fũ data ẽ do mus dñi: alleluia.
Alle luia. ℣. Gloꝛia. ℞. Hec eſt.

C Dñica. j. aduentus: ꝛ p totũ aduentũ ad veſpas hym.

Onditoꝛ alme ſyderũ; eter/na lux credentiũ; chꝛiſte re/déptoꝛ omnium: exaudi p̄ces ſupplicũ. Ad laud. hy⁹.

Vox clara ecce intonat: obſcura queq; incre/pat: pellãtur emin⁹ ſõnia: ab ethere chꝛs pꝛomicat.

Ad tertiã hy⁹.

Nunc ſancte nobis ſpiritus; vnũ patri cũ fi/lio: dignare pꝛõptus ingeri; noſtro refuſus pectoꝛi.

Tẽpore natalis dñi hymni

O Lux beata trinitas: ⁊ principalis vnitas:
iam ſol recedit igneus: infunde lumē cordibus.
Ad cōpletoriū hy⁹.
Te lucis ante terminū: rex creator poſcim⁹:
vt ſolita clemētia: ſis p̄ſul ad cuſtodiam.
In dieb⁹ dominicis: ad tertiā ſextam: ⁊ nonam: tonus ſeu cantus. ad tertiam hymnus.
Nunc ſācte nobis ſpirit⁹: vnū patri cū filio:
dignare p̄mptus inge ri: noſtro refuſus pectori.
Ad veſ. hymn⁹.
Lucis crea tor optime lucē die rū p̄ſe

rēs: primordi js lucis noue: mūdi parās originē.
In.xl. ad veſ. hym.
Audi benigne cōditor nr̄as preces cū fleti/
bꝰ: in hoc ſacro ieiunio fuſas q̄dragenario.
In dn̄icis diebꝰ quadrageſi/me tm̄: ad veſp. hyꝰ.
Aures ad noſtras dei tatis preces: deus in/
clina pi e tate ſo la; ſupplicum vota ſuſcipe pre/
ca mur fa mu li tu i.
In dn̄ica de paſſione ⁊ infra ad veſpas hyꝰ.
Vexilla re gis prodeūt: fulget crucis myſte/

riuz:quo carne carnis cõditoꝛ ſuſpẽſus eſt patibulo.
Tẽpoꝛe paſchal: ad veſ hym.
A D cenã agni pꝛouidi:ꝛ ſtolis albis candi/
di: poſt trãſitũ maris rubꝛi:chꝛo canam' pncipi.
In aſcẽſiõe dñi ad veſ. hy'.
I Eſu noſtra redẽpti o: amoꝛ ꝛ de ſideri/
um: deus creatoꝛ omniuz:homo in fi ne tempoꝛũ.
Ad tertiã hy'.
N Unc ſancte nobis ſpi ritus:vnũ patri cũ fi/
lio: dignare pmpt' ingeri:nr̃o refuſus pectoꝛi.

J

In ſeſto pētecoſtes

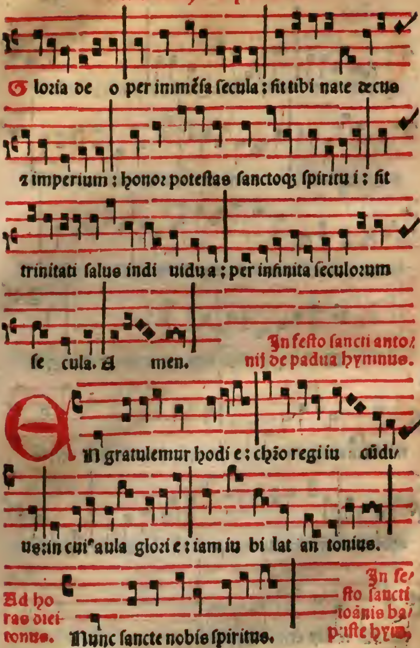

Ad nonaʒ hymnus.
Rerum deus tenax vigor.
In feſto trinitatis hym.
In maieſtatis ſolio: tres ſedent in tri/
clinio: nam nō eſt conſo latio perfe cta ſoli tario.
Ad lau. hymn⁹
Aeſti laudes hodierni/ ri tu ductas an/
nuo: ciues gaudio ſuperni celebrāt ꝑpetuo:
regē trinū dū ter trini chori laudāt mutuo.
In feſto corporis chriſti ad veſperas hymnus.
Pangelingua glorioſi corporis myſterium:

ſanguiniſq; precio ſi: quē in mūdi precium; fru/
Ad laudes hymnus. Hic eſt tonus ppri⁹ ⁊ natural.
ctus ventris genero ſi rex effudit gētiū.
Verbū ſupnū pdiens; nec patris linquens
dexterā: ad opus ſuum exiens: venit ad vite veſperā.
In cōverſiōe ſci pauli hy⁹.
Doctor e gregie / paule mores inſtrue: ⁊
mēte polum nos tranſferre ſatage: do nec perfectum
largiaſ plenius: e vacu a to qđ ex par te ge rim⁹.

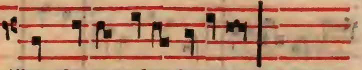
In cathedra ſcti petri hy°.

Gloria de o per immēſa ſecula: ſit tibi nate decus
⁊ imperium: honoꝛ poteſtas ſanctoq; ſpiritu i: ſit
trinitati ſalus indi uidua: per infinita ſeculoꝛum
ſe cula. A men.
In feſto ſancti anto/ nij de padua hymnus.
En gratulemur hodi e: chꝛo regi iu cūdi/
ue: in cuiꝰ aula gloꝛi e: iam iu bi lat an tonius.
Ad horas dici- tonus.
Nunc ſancte nobis ſpiritus.
In fe/ ſto ſancti ioānis bap/ tiſte hym.

Ad ho ras diei tonus.

In feſto apłoꝝ petri ⁊ pa. hy⁹

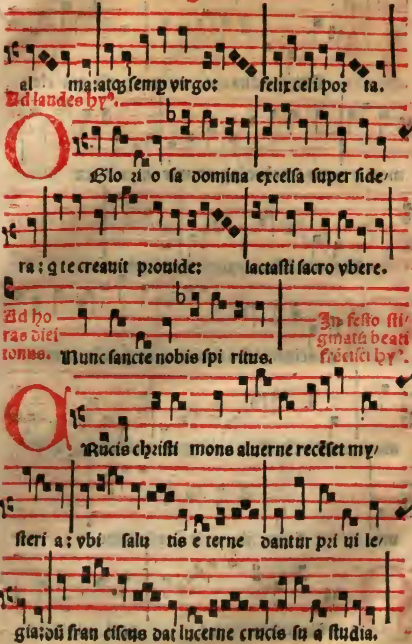

I ani toꝛ celi doctoꝛ oꝛbis/pariter iudices ſecli:
vera mundi lumina: per crucem alter: alter enſe
triumphãs: vi te ſenatum laure a ti poſſident.
S it trini tati ſempiterna gloꝛia: honoꝛ ⁊c.
Ad laudes hymn⁹.
I Am bo ne paſtoꝛ petre clemens accipe
vota pꝛecantum: ⁊ peccati vincula re ſolue: ti
bi poteſtate tradita: qua cũctis celum verbo claudis

a periſ.
In hac nocte cantatur etiā p[ro] ſancto paulo.
Doctor egregie. &c
Sit trini tati.
vt ſupra.
Nūc ſacte nob[is] ſpi ritus.
Pardi ma ri a py ſtici: ſumpſit libram
mox optimi: vnxit bea tos domini pedes: rigan/
do lachrymis. Honor decus: impe rium: ſit
trini tati vnice: patri nato paraclito: per inſi/
ni ta ſecula. Amen.
In vincula ſancti petri hymnus.

In trāſfiguratione dñi

Ad I. hy⁹
Nouum ſidus exo ritur: chriſti pia cle/
mentia; quo tenebroſa premitur inimici ſeui tia.
Vel tonus. Nouum ſidus exoritur chri pia. ⁊c.
In ſancte clare vir/ ginis hy⁹.
Concinat plebs fidelium virginale preco/
nium: matris chriſti ve ſtigiuꝫ: ⁊ nouitatis gaudi/
um.
Per horas diei tonus. Nunc ſancte no bis ſpiritus.
In feſtiuitatib⁹ virginis marie ad vẽſ. hymnus.
Aue maris ſtella; de i mater

al ma;atq; ſemp virgo: felix celi poꝛ ta.
Ad laudes hy°.
O Glo ri o ſa domina excelſa ſuper ſide/
ra; q te creauit pꝛouide: lactaſti ſacro vbere.
Ad horas diei tonus.
Nunc ſancte nobis ſpi ritus.
In feſto ſtigmatū beati frãciſci hy°.
C Rucis chꝛiſti mons aluerne recēſet my/
ſteri a; vbi ſalu tis e terne dantur pꝛi ui le/
gia; dū fran ciſcus dat lucerne crucis ſu a ſtudia.

Ad idē tonus.
Crucis chriſti mons alverne.
In feſtivitatibus angelorū hymn⁹.
T Ibi chriſte ſplendor patris: vita virtus cor/
dium: in cōſpectu an ge lorū votis voce pſallimus:
alternantes concrepando: melos da mus vocibus.
Ad laudes hymn⁹.
Chriſte ſanctorum decus angelorum.
Ad horas dici tonus.
Nūc ſancte nobis ſpi ri tus. ꝛc.
In primis veſpis beati franciſci hym.
P Roles de ce lo prodi jt: novis vtens

pro di gi js : celum cecis a peru it : ſiccis mare
ve ſti gi js. Ad laudes hymnus. Plaude turba paupercu-
la : patre ditata paupere. &c.
Ad horas diei hym.
Nunc ſácte nobis ſpiritus: vnū patri cū filio
dignare promptus ingeri : noſtro refuſus pectori.
Ad veſpas hy.
Decus morum dux minorum franciſcus
te nens brauium : in te vite datur vi te; chriſte

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

N Unc ſácte nobis ſpi ritꝰ:vnū pāi cū fi lio:
dignare pmpt' in geri nr̄o refuſus pe ctori.
In vnius martyris hym.
D Eus tuorū militū:ſors ⁊ corona pre miū:
laudes canētes martyris: ab ſolue nexu cri minis.
hym.
M Artyr dei qui vnicum:patris ſequendo fi/
lium: victis triumphas hoſtibus:victor fruens ce/
leſtibus. Tonus. Nunc ſancte nobis ſpi ritus.

In plimoꝝ martyꝝ.
S Anctorum meritis inclyta gaudia pága/
mus ſocij geſtaq; fortia: nam gliſcit animus pro/
mere cantibus victorum genus op timū.
Ad lau. hymnꝰ
R Ex glori o ſe martyrū: corona cōfitētium:
qui reſpu entes terrena perducis ad celeſti a.
In feſtis ꝯfeſſoꝝ hyꝰ
I Ste confeſſor domini ſacratus: feſta
plebs cū ius celebrat per orbem: hodi e le tus:
R

meruit ſecreta ſcan dere celi.
Ad lau. hy°.
C Jeſu redēptor oīm.
Ad lau.
C Jeſu co rona celſior.
De v̄ginib° hy°
IEſu co rona virginū: quē mater illa con/
cepit: q̄ ſola virgo peperit: hec vota clemens accipe.
De v̄gib° & martyri
Virginis proles: opifexq; matris: vir/
go quem geſſit peperitq; virgo: virginis feſtum ca/
nimus tropheum accipe vo tum.

In dedicatione eccleſie. Ad veſpas hymnus.

ſio: que conſtru itur in ce lis viuis ex lapidi/
bus: z angelis corona ta: vt ſponſata comite.
Ad laudes Hymnus.
Angularis fundamentum.
In pceſſione oliuaꝝ cantatur v̄ſus ſicut i miſ/ ſali ordinatum eſt. Uerſus.
Gloria laus z honor tibi ſit: rex chri/
ſte redemptor. Cui puerile de cus prompſit
o ſanna pium. Chorus repetit verſum.
Iſrael es tu rex: dauidis z in clyta proles. Nomi/

ne qui in dom i ni rex be nedi cte venis.
Chorus
Gloria laus. Cetus in excelſis te laudat celitus
omnis. Et mortalis homo cuncta cre a ta ſimul.
Chorus
Gloria laus. Plebs hebrea ti bi cū palmis ob/
uiaz venit. Cū p̄ce vo to. hymnis aſſumus ecce tibi.
Chorus
Gloria laus. Hi tibi paſſu ro ſoluebant munia
laudis. Nos tibi regnanti pangi mus ec ce melos.

Chorus
Gloria laus. Cui placuere ti bi placeat deuo tio
nr̃a. Rex bone rex clemens: cui bona cũcta placẽt.
Chorus
Gloria laus ꝛ ho nor.
Cantatis verſiculis pceſſio intrat eccleſiã cantãdo ℟. ſequẽs.
Ingrediente do mino in ſanctã ci
ui ta tem: hebreo rũ pue ri re
ſurrectionem vite pro nũci an tes.
Cum ramis palma rum: o ſanna cla

ma bant in ex cel ſis.
℣. Cum ꝗ audiſſent; ꝗ ieſus veniret hieroſo/
ly mam: exierũt ob uiam
e i. Replicatio. Cum ramis palma/
rum: oſanna clama.
Et non dicitur Gloria patri.
Incipit lamentatio hieremie prophe
te. Aleph.

Q Uo modo ſedet ſola ciuitas ple-
na po pu lo: fa cta eſt qua ſi vi du a do mi na
gen ti um: princeps pro uin ci a rum facta eſt
ſub tri bu to. Gimel.
Mi ſericordie domini quia non ſu mus con-
ſumpti: quia non defecerunt miſera ti ones
e ius. Heth.

B o num eſt pꝛeſtolari cum ſilentio; ſalutare
do mi ni. Teth.
B o num eſt viro cum poꝛtauerit iugũ ab adole/
ſcẽtia ſu a. Ioth. Hieruſalẽ hieruſa/
lez: ꝯuertere ad dñm deum tu um. Item aliꝰ tonus.
Incipit lamẽtatio hieremie pꝛophete. Aleph.
Q uomodo ſedet ſola ciuitas plena populo

facta eſt q̃ſi vidua dña gentiuȝ:pꝛinceps pꝛouinciarũ
facta eſt ſub tributo, Gimel. Cogitauit dñs diſſi/
pare muros filie ſion:tetẽdit funiculũ ſuũ: ⁊ nõ a/
uertit manũ ſuaȝ a pditio ne. Heth. Bonũ eſt
pꝛeſtolari cũ ſilenti o ſalutare do mini. Teth.
Bonũ eſt viro:cũ poꝛtauerit iugum ab adoleſcenti a
ſu a. Joth. Ponet in puluere os ſuuȝ ſi foꝛte ſit

ſpes. Lamech. Dabit pcutienti ſe maxillā: ſatur abi/
tur opprobrijs. Hieruſalē hieruſalē: cōuertere ad
dñm deū tuuꝫ. Incipit o ratio hieremi/
e pphe Recordarẽ do mine qd accide/
rit no bis: in tuere ꝛ reſpice opprobriuꝫ no/
ſtrū. Hereditas no ſtra verſa ē ad a li e nos:
do mus nr̄e ad extra neos pupilli fa cti

ſumꝰ abſ qꝫ pa tre: matres nr̃e quaſi vi/
due. Aquā no ſtrā pecuni a bi bimꝰ: li gna nr̃a
ꝑci o cō pa ra uimꝰ. Ceruicibꝰ mi naba
mur: laſ ſis nō dabatur re ges. Egypto de/
dimus manꝰ ⁊ aſ ſy ri js: vt ſatura/
remur pa ne. Patres no ſtri peccauerūt
⁊ non ſūt: ⁊ nos iniq̃tates eoꝝ porta/

uimꝰ Serui domina ti ſūt no ſtri: nō
fuit q redimeret ō manu eo rū. In animabus
no ſtris afferebamꝰ pa nē no bis: a fa/
cie gladij in de ſer to. Pellis nr̄a qua ſi cli
banus exu ſta eſt a facie tēpeſtatum fa/
mis. Mulieres in ſyō humili aue rūt: e
v̄gies i ciuita te iu da. Hieruſa lē: hieru/

ſa lem: cõ uertere ad dñm deum tu/
um. Paſſio dñi nři ieſu chriſti ſcḋm mattheum.
In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſu/
is ✠ Sci tis quia poſt biduum paſcha fi/
et: ⁊ filius hominis tradetur vt crucifigatur. C
Ueſpere autẽ facto: diſcumbebat cum duodecim di/
ſcipulis ſu is: ⁊ edentib' illis di xit: ✠ A/

men dico vobis: quia vnus veſtrum me tra/
ditu rus eſt. ℟ Et contriſtati valde: ceperũt
ſinguli di cere. ℣ Nunquid ego ſum domine? ℟
At ipſe reſpõdẽs a it. ✠ Qui intingit me/
cũ ma nũ in parapſide: hic me tra det. Fi/
lius ꝗdẽ hominis vadit ſicut ſcrip tũ ẽ de il lo.
Ve aũt homini illi: ꝑ quẽ filiꝰ hom is tra de

tur. Bo nū erat ei: ſi nat' nō fuiſſet homo il le. C
Dit illis pila tus. S Quid ergo faciaz ð ieſu q dici/
Uel ſic
tur xp̄s? C Dicūt omnes. S Crucifigatur. S Cru
Uel ſic
cifigatur. S Aue rex iudeoꝝ. S Aue rex iudeo/
ruz. C Et circa horaz nonā clamauit ieſus voce ma/
gna di cēs. ✠ He li he li la/
maza ba thani. C Hoc eſt: ✠ De us me⁹: deus

me us;vt qd dereli quiſti me? C Jeſus autẽ
clamãs voce magna;emiſit ſpi ritũ.
C Erant autẽ ibi mari a magdalene ⁊ altera mari a
ſedẽtes ꝯtra ſe pulchꝝ.ſe Vel ſic. pulchꝝũ.
In illo tẽpoꝛe;Erat paſcha Scdm marcũ.
⁊ azima poſt biduuz.Et interrogauit euz pila tꝰ. S
Tu es rex iudeoꝛũ? C At ille reſpõdẽs ait il

li. ✠ Tu di cis. C Et illi clamauerūt.
Uel ſic
S Crucifige eum. Crucifige eum. C Exclamauit ie-
ſus voce magna di cēs. ✠ Heloi: he
loy lamazabathani? C Qđ eſt iterp̄tatū. ✠ De us
meus: de us meus: vt qd ð̄reli quiſti me? C Jeſus
aūt emiſſa voce expi rauit. C Cū eo
aſcēderāt hieroſo ly mam. Secūdū lucam.

In illo tēpore. Ait autē dn̄s ſi moni. ✠
Si mon: ecce ſathanas expetiuit vos: vt cribꝛaret
ſicut tri ticū. Ego autē rogaui pꝛo te: vt nō
deficiat fides tu a. Et tu aliquādo ꝯuerſus ꝯfir
ma fratres tu os. C Qui dixit ei. S Dn̄e te
cū parat⁹ ſuz ꝛ i carcerē ꝛ in mortē ire. C Et clamās
ieſus voce magna: a it. ✠ Pa ter in

man⁹tu as cōmēdo ſpi ri tū meuʒ. Que ſecu/
te erāt euʒ hec vi Finis. dentes. Secūdū ioannem.
IN illo tēpore. Preceſſit ⁊ dicit e is.
Quē q̄ritis? R Reſpōderunt e i. S Je/
Uel ſic
Uel ſic
ſū nazarenū. S Je ſū nazarenuʒ. S Jeſum naza/
re num. R Dicit eis ie ſus. E go
Uel ſic
ſum. S Aue rex iudeorum. S Aue rex iudeo/

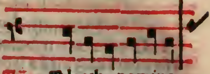

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

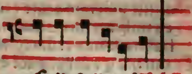

tio. C Cū ergo accepiſſet ieſus acetum: di/
xit. ✠ Cō ſūmatuʒ eſt. C Et incli/
nato capite emiſit ſpi ritū. C Uidebūt
in quē tráſfixe Finis. rūt. Uel ſic tráſfixe Finis. runt.
Ecce li gnum cru cis: in quo ſalus
mun di pepen dit. Chorus reſpondet.
Ue ni te adore mus.

¶ Incipit Officium in agenda mortuorum. Ad veſperas abſolute incipitur antiphona.

Añā. Placebo domino.

E u o u a e. Pſalm.

Dilexi qm exaudiet dñs vocem orationis mee.

Quia inclinauit aurem ſuam mihi: ꝛ in diebus meis inuocabo.

Circundederunt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerunt me.

Tribulationeȝ ꝛ dolorē inueni: ꝛ nomē dñi inuocaui.

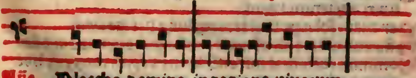
O domine libera animam meam: miſericors dominus ꝛ iuſtus: ꝛ deus noſter miſeretur.

Cuſtodiēs paruulos dñs: hūiliat' ſum ꝛ liberauit me.

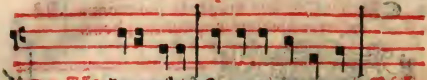
Conuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animaȝ meam de morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapſu.

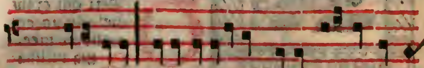
Placebo dño: in regione viuoꝝ. Requiē eternam.

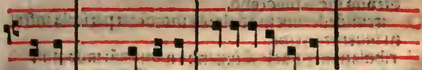
Añā. Placebo domino in regione viuorum.

A. Aña. Heu mihi. E u o u a e. Pſalm.
Ad dñm cum tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me.
Dñe libera aīaꝫ meā a labijs iniqs: ꝛ a lingua doloſa.
Quid detur tibi aut qd apponaꝛ tibi: ad linguā doloſam?
Sagitte potentis acute: cum carbonibus deſolatorijs.
Heu mihi: qꝛ incolatus meus ꝓlongat⁹ eſt: habitaui cū habitantibus cedar: multū incola fuit anima mea.
Cum his q oderūt pacē eram pacificus: cum loquebar illis: impugnabant me gratis. Requiem eternam.

Aña. Heu mihi: quia incolatus meus pro longa

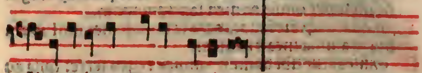

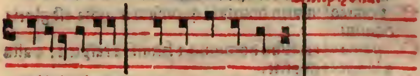
tus eſt. Aña. Dominus. E u o u a e. Pſalmus.
Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum a dño: qui fecit celum ꝛ terram.
Non det in commotionem pedem tuum: neqꝫ dormitet qui cuſtodit te.
Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet: q cuſtodit iſrael.
Dominus cuſtodit te, dominus ꝓtectio tua: ſuper manum dexteram tuam.
Per diem ſol non vret te: neqꝫ luna per noctem.
Dñs cuſtodit te ab oī malo: cuſtodiat aīam tuam dñs.
Dominus cuſtodiat introitū tuū ꝛ exitū tuū: ex hoc nunc ꝛ vſqꝫ in ſeculum. Requiem eternam.

Aña. Dominus cuſtodit te ab omni malo: cuſto/
di at animam tuam dominus.

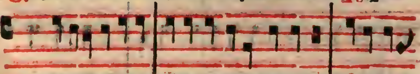
Antiphona.

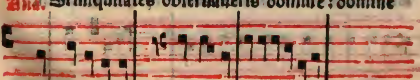

Si iniquitates. E u o u a e. Pſalmus.

De profundis clamaui ad te domine:domine exau/
di vocem meam.
Fiant aures tue intédẽtes:in vocẽ deprecationis mee.
Si iniqtates obſeruaueris dñe:dñe quis ſuſtinebit?
Quia apud te propitiatio eſt:ꝛ propter legẽ tuam ſuſti/
nui te domine. Suſtinuit anima mea in verbo ei⁹:
ſperauit anima in domino.
A cuſtodia matutina vſqꝫ ad noctẽ ſperet iſrael in dño.
Quia apud dñm mĩa:ꝛ copioſa apud eũ redemptio.
Et ipſe redimet iſrl':ex oib⁹ iniquitatib⁹ ei⁹. Requiem.

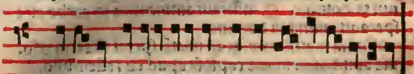

Aña. Si iniquitates obſeruaueris domine: domine

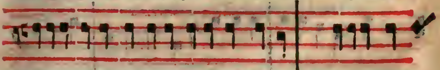

quis ſuſtinebit? An. Ope ra. E u o u a e. Pſalmus.

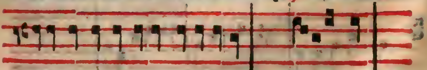
Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoni/
am audiſti verba oris mei.
In conſpectu angeloꝝ pſallā tibi adorabo ad templuꝫ
ſanctum tuum: ⁊ confitebor nomini tuo.
Super miſericordia tua: ⁊ veritate tua: quoniaꝫ magni
ficaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.
In quacunqꝫ die inuocauero te exaudi me: multiplica
bis in anima mea virtutem.
Confiteantur tibi domine omnes reges terre: quia au
dierunt omnia verba oris tui.
Et cantent in vijs domini: quoniam magna eſt gloria
domini.
Quoniam excelſus dominus ⁊ humilia reſpicit: ⁊ alta
a longe cognoſcit.
Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me:
⁊ ſuper iram inimicorum meorum extendiſti manum
tuam: ⁊ ſaluum me fecit dextera tua.
Dominus retribuet pro me/ domine miſericordia tua
in ſeculum: opera manuum tuarum ne deſpicias.
Requiem eternā dona eis domine: ⁊ lux perpetua:

Añ. Opera manuū tuarum domine ne de ſpicias. ℣.

Audiui vocem de celo dicentem mihi ℟. Beati mor/

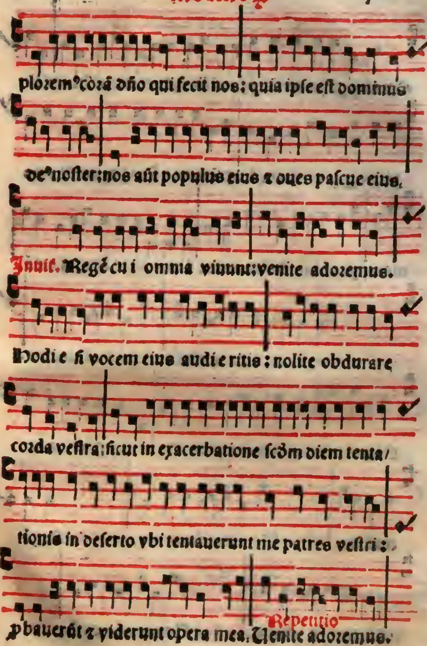
tui qui in domino moriuntur Añ. Om ne. ps.

Magnificat ꝛc. Aña. Om ne quod dat
mihi pa ter ad me ve ni et : ꝛ eum qui venit ad
me ; non eij ciam foꝛas. Pater noſter.
pꝛonūciatur alte : ſʒ dicitur ſecreto.
Verſus.
Et ne nos inducas in tentationē. ℟. Sʒ libera nos
a malo. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue domine animas
eoꝛum. vel animam eius. ℣. Requieſcāt in pace. ℟.
Amen. ℣. Domine exaudi oꝛationem meam. ℟.

Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſ/
cum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus. Oratio.
Fidelium deus omnium conditoꝛ ⁊ redem/
ptoꝛ: animab⁹ famuloꝝ famularūq; tuarum remiſ/
ſionē cunctoꝝ tribue peccatoꝝ: vt indulgentiam
quā ſemper optauerunt: pijs ſupplicationibus con
ſequantur. Qui viuis ⁊ regnas cū deo prē in vnitate

ſpirituſſancti deus p omnia ſecula ſeculoꝝ. ℟ Amē.
℣. Regeȝ eternā dona eis domine. ℟. Et lux perpe/
tua luceat e is. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.
Ad matutinum abſolute incipitur inuitatorium
Regem cui omnia viuunt: Venite adoremus.
V Enite exultemus domino: iubilem⁹ deo
ſalutari nr̄o. preoccupem⁹ facieȝ eius in cōfeſſione:
⁊ in pſalmis iubilemus e i. Inuitat. Regem cu i

omnia viuunt: venite ad oꝛemus. Quoniam
deus magnus dominus ⁊ rex magnus ſup omnes
deos: quoniaȝ nõ repellet dñs plebẽ ſuam: q̃a in ma
nu eius ſũt omnes fines terre: ⁊ altitudines monti/
Repetitio
uȝ ipſe cõſpicit. Venite ad oꝛemus. Quoniaȝ ip/
ſius eſt mare ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ aridã fundauerunt
manus eius. Venite adoꝛem⁹ ⁊ p̄cidamus ante deuȝ:

ploremꝰ corā dño qui fecit nos: quia ipſe eſt dominus
deꝰ noſter: nos aūt populus eius ⁊ oues paſcue eius.
Inuit. Regē cui omnia viuunt: venite adoremus.
Hodie ſi vocem eius audieritis: nolite obdurare
corda veſtra: ſicut in exacerbatione ſcdm diem tenta/
tionis in deſerto vbi tentauerunt me patres veſtri:
Repetitio
ꝓbauerūt ⁊ viderunt opera mea. Venite adoremus.

Quadraginta annis pxim⁹ fui generationi huic ⁊ di-
xi ſemꝑ hi errãt corde: ipſi vero nõ cognouerũt vias
meas/qb⁹ iuraui in ira mea: ſi introibũt ĩ requiẽ meã.
Inuitat. Regẽ cui omnia viuũt: venite adoremus.
Regem eternã dona eis domine: ⁊ lux ꝑpetua lu-
ceat eis. Repe. Venite adoremus. Inuita. Regẽ
cui omnia viuunt. Repe. Venite adorem⁹. In. i. nocť. Ana.

Di rige. Ps. Uerba mea. An. Di rige do/
mi ne deus me us in cõſpectu tuo vi am meã. An.
Conuer tere domi ne. Ps. Dñe ne i furore tuo. An.
Cõuer tere domine ꝛ eripe animam meam: quo/
niam nõ eſt in morte qui memor ſit tui. An. Ne quã/
do Ps. Dñe deus meus. An. Ne quãdo rapiat vt
leo animã meam; dũ nõ eſt qui redimat neqꝫ qui ſal/

uuz faciat. ℟. A poꝛta inferi. ℟. Erue dñe animas
coꝛū. Pater noſter. ſecreto. ℣. Et ne nos inducas
in temptati o nez. ℟. Sed libera nos a malo.
Cantus clericoꝝ ſecularium. Lcō j.
Parce mihi domine: nihil enim ſunt dies mei.
Quid eſt homo quia magnificas eum: aut qd appo/
nis erga euz coꝛ tuuz? Viſitas eum diluculo: ⁊ ſubi
to pꝛobas illuz. Vſquequo non parcis mihi/ nec di/

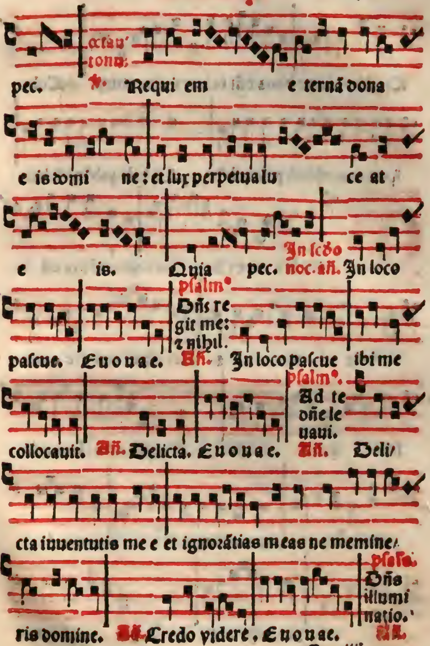

mittis me: vt glutiam ſaliuam meam? Peccaui. Quid
faciam tibi o cuſtos hominum? Quare poſuiſti me
contrarium tibi: ꝛ factus ſum mihimetipſi grauis?
Cur nõ tollis peccatũ meũ: ꝛ quare nõ auferes ini/
quitatẽ meam? Ecce nunc in puluere doꝛmiam: ꝛ
ſi mane me que ſi eris non ſubſiſtam.
℟. primũ
Credo ꝙ redẽptoꝛ meus uit:

et in nouiſ ſimo di e de ter ra ſurre/
cin rus ſuz. Et i carne me
a vide bo de um ſaluato/
rem me um. ℟. Quem viſurus ſum
ego ip ſe z non a li us: z oculi
mei con ſpe ctu ri ſunt.
octaui tonus
Et in carne. ℟. Requi em
regre infra in. iiij. fo.

Reſpm.ij.
Qui lazarum re ſuſcita ſti a mo/
numen to fe ti dum. Tu e is domine
dona requi em ꝛ locum indul gen ti e.
℣. Qui venturus es iudicare vi uos ꝛ
mortu os: ꝛ ſecu lũ per i gnẽ. Tu
e is do. ℣. Requiem eternã dona e is
q̃rt⁹ tonus
domi ne: ꝛ lux ꝑpetua lu ceat e is. Tu.

Officium

Domi ne quando vene ris
iudi ca re ter rã: vbi me abſcon-
dam a vultu ire tu e. Quia
pec caui ni mis in vita me-
a. ℟. Cõmiſſa me a pa ue-
ſco ꝛ ante te erube ſco: dũ veneris iudicare; noli
me condẽna re. Repeti. Quia

octau' tonus
pec. ℣. Requi em e ternã dona
e is domi ne: et lux perpetua lu ce at
e is. Quia pec. In lcdo noc. añ. In loco
psalm° Dñs re git me: ꝛ nihil.
pascue. E u o u a e. Añ. In loco pascue ibi me
psalm°. Ad te dñe le uaui.
collocauit. Añ. Delicta. E u o u a e. Añ. Deli/
cta iuuentutis me e et ignoꝛãtias m eas ne memine/
psalm. Dñs illumi natio.
ris domine. Añ. Credo videre. E u o u a e. Añ.

Credo vide re bona dñi in terra viuentiũ. ℟. Col/
locet eos dñs cũ pꝛĩcipib℟. Cũ pꝛĩcipibꝰ ppl̃i ſui.
Riũ. iiij.
M Emẽto me i de us: quia ṽtus eſt
vita me a. Nec aſpi ciat me vi/
ſus homi nis ℣. De pfundis clamaui
ad te domi ne: domine exaudi vocem
me am. Nec aſpi ciat. ℟. Re quiem
ſcd's tonus

e ternam dona e is domi ne: & lux perpetu a
lu ceat e is. Nec aspi.
Rñum.v.
H Eu mihi domine: quia pecca ui
nimis in vi ta me a: quid faciã mi ser
v bi fu gi am: nisi ad te deus
me us Miserere me i: dum
vene ris in nouissimo di e.

℟. A nima mea turba ta eſt val de: ſed tu do/
mine ſuc curre e i. Repeti.
Miſe re re. ℣. Re quiem eternam dona
eis domi ne: et lux perpetu a lu ceat
e is. Miſe re re me i.
Ne recor de ris peccata me a
do mine. Dum veneris iudica re

ſe culũ per i gnem.
Diri ge do mine de us me
us in conſpectu tu o vi am me am. Dum
ſext⁹ ton⁹
vene. ℟. Requiem eternã dona e is
domi ne: et lux perpetua lu ce at e/
is. Dũ veneris. In.iij. noc.añ. Complaceat tibi.
pſalm⁹. Expe/ ctãs ex pecta.
E u o u a e. Añ. Compla ceat tibi domine vt

eripias me: dñe ad adiuuãdũ me feſtina. Añ. Sa
pſalmus.
Beatus q itelligit ſu per egenũ.
na dñe. Euouae. Añ. Sana dñe animã meam
pſalmus.
Quemadmodũ deſiderat.
ga peccaui tibi. Añ. Sitiuit. Euouae. Añs.
Sitiuit anima mea ad deum viuum: quando ve/
niam ⁊ appare bo ante faciem domini. ℣.
Ne tradas beſtijs animas confitentes tibi. ℟. Et
animas pauperũ tuorum ne obliuiſcaris in finem.

Rñz.vij.
P Eccantē me quoti di e et nō me peni
ten tem: timor mortis cōtur bat me. Quia i
infer no nulla eſt redempti o: miſerere
me i deus: ⁊ ſal ua me. ℣. Deus in
Pri⁹ ton⁹
nomine tu o ſal uū me fac: ⁊ in ṽtute tu a
li be ra me. Qui a in infer no.
Repe.
Primus tonus
℣. Requiem eternā dona eis domi ne.
vt ſ.

R. viij.
O Domine ſecundū actum me um no/
li me iudi ca re: nihil dignum
in cōſpectu tu o e gi: i deo de/
pre cor ma ie ſtatem tu am.
Ut tu deus de le as iniqui/
ta tem me am. ℣. Amplius
laua me domine ab iniuſti ci a me a:

ℭ Sequens Reſponſorium cantatur pro nono re/ſponſorio: quando officium cantatur: et quando funus eſt preſens / ſi, ut notatū ē ē.ſ: cum ſuis ver/ſiculis. Et eſt cantus communis.

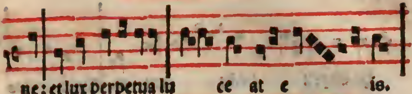

per i gnem. ℟. Tremens factus ſum ego ⁊ ti
meo: dũ diſcuſſio ve nerit atq̃ ven tu ra i ra.
Quãdo ce li. ℣. Dies illa dies i re: calami/
tatis ⁊ miſerie: dies magna ⁊ a mara valde. Dũ
℣. Requiem eternã dona e is do mine: ⁊ lux per/
petu a lu ceat e is. Et repe titur. ℟. Libe ra me do
mine de
Et cantat totũ vſq̃ ad ſeculũ per ignẽ. icluſi ue. ℭ Ad lau. abſolute incipit añ.
Exultabũt domino.

pſalm⁹ Miſe. mei deus.
Euouae. An. Exultabunt domino oſſa hu/
mili ata An. Exaudi domine. Euouae.
pſal. Te decet hymnus.
An. Exaudi domine ora ti o nem meam: ad te
omnis ca ro veni et. An. Me ſuſce pit.
pſal. Deus deus meus.
E u o u a e. An. Me ſuſce pit dextera
tua domine An. A porta inferi. Euouae.
pſal. Ego dixi.
An. A porta inferi erue domine animá me/

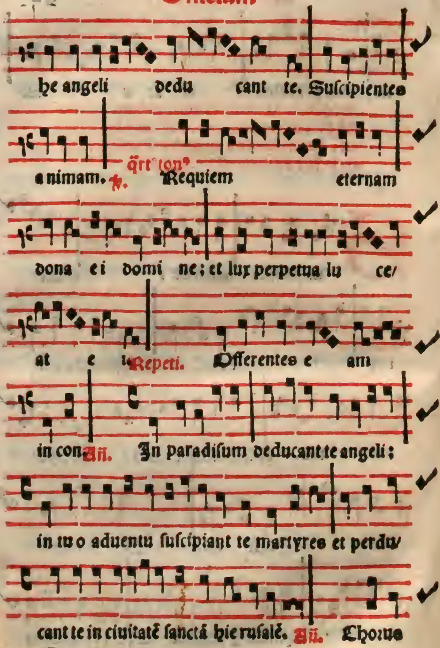
m

pſalm.
Laudā dñz ð celis.
am. Añ. Omnis ſpiritus. E u o u a e. Añ.
Omnis ſpiritus laudet dominū. ℣. Audiui vocē de
celo dicētē mihi. ac. ß. i. veſpis Añs. Ego ſum. E u o u a e.
Pſalm°.
Benedictus dominus deus
iſrael. Añ. Ego ſum reſurrectio et vita: qui credit
in me etiã ſi mortuus fuerit viuet: et omnis q
viuit et credit in me nō morietur in eternum.
primus tonus.
Verſus. Requiem eternam dona eis domi-

Sequens Reſponſorium cantatur; quan/
do proceſſionaliter portatur corpus defun/
cti ad eccleſiam: et quando fit officium in
eccleſia: vel ſicut mos eſt patrie.

he angeli dedu cant te. Suſcipientes
animam. ℟. q̄rt' ton' Requiem eternam
dona ei domi ne; et lux perpetua lu ce/
at e i Repeti. Offerentes e am
in con An̄. In paradiſum deducant te angeli;
in tuo aduentu ſuſcipiant te martyres et perdu/
cant te in ciuitatẽ ſanctā hieruſalẽ. An̄. Chorus

angeloꝛum te ſu ſcipiat ; ⁊ cū la ʒa ro quondam
Et repetitur añ. ſi neceſſe fuerit: donec perueni ant ad tumulū.
paupere eternā ha beas requiem.
Antiphona.
ps. Cōfitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſe culū miſ'icoꝛdia ei⁹. vſq; in finez. quo fi nito: repetatur aña.
Aperi te mihi. E u o u a e.
Aperi te mihi poꝛtas iuſtitie ; ⁊ ingreſſus in
eas cōfitebor dño. Añ. Ingrediar. E u o u a e.
pſalm. Quē admo dum.
Añ. Ingrediar in locū tabernaculi admirabi lis
vſq; ad domū dei. Añ. Hec reges mea. E u o u a e.

Pſalm⁹. Mem. to dn̄e dauid.

Añ. Hec requies mea in ſeculū ſeculi: hic habita/
bo quoniam elegi eam. Añ. De terra formaſti me.

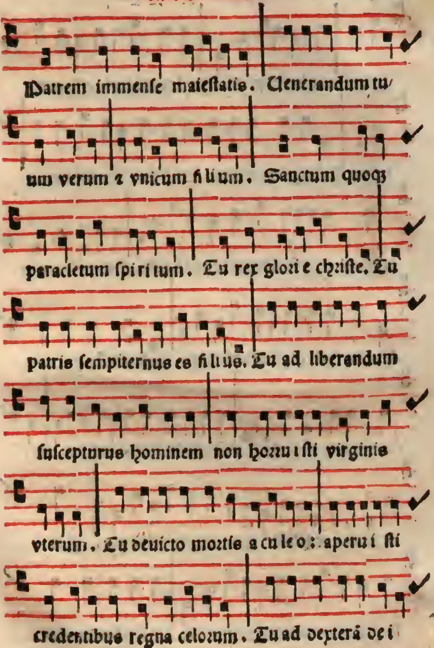
pſalm. Dn̄e proba ſti me.

E u o u a e. Aña De terra formaſti me: carne
indu i ſti me: redēptor meus domine: reſuſcita
me in nouiſſimo di e. Añ. Nō intres. E u o u a e.

Pſalm. Dn̄e exau di orō. me am: auri/ bus pci. Añ. Non intres in iudici um cū ſeruo tuo
domine: q̄a nō iuſtificabi tur in cōſpectu tu o om/

nis viuens. Añ. Omnis ſpiritus. E u o u a e.
pſalꝰ.
Lau.
dñz d
celis.
Añ. Omnis ſpiritus laudet dominum. Añ. Ego
Pſalꝰ.
Bñdic.
dñs deꝰ
iſrael.
ſum. E u o u a e. Añ. Ego ſuz reſurrectio
et vita: qui credit in me etiam &c. vtꝰ. folio. 81.
T
Tonꝰ pro diebꝰ feſtiuis ſimplicibꝰ.
E deum laudamus; te dominum confi-
temur. Te eternũ patrem omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli; tibi celi et vniuerſe poteſtates.

Tibi cherubin ꝛ ſeraphin inceſſabili voce pro/
clamant ; Sanctus ; Sanctus ; Sanctus dominus
deus ſabaoth. Pleni ſunt celi ꝛ terra maie/
ſtatis glori e tu e. Te glori o ſus apoſtolorũ cho/
rus. Te prophetarum laudabilis numerus. Te
martyrum candidatus laudat exercitus. Te per
orbem terrarum ſancta confitetur eccleſia ;

Patrem immenſe maieſtatis. Venerandum tu/
um verum ⁊ vnicum filium. Sanctum quoqʒ
paracletum ſpiritum. Tu rex glorie chriſte. Tu
patris ſempiternus es filius. Tu ad liberandum
ſuſcepturus hominem non horruiſti virginis
vterum. Tu deuicto mortis aculeo: aperuiſti
credentibus regna celorum. Tu ad dexterā dei

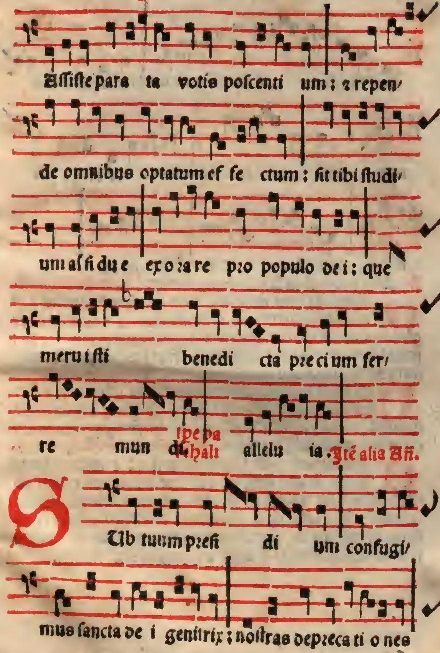

ſedes in gloria patris. Judex crederis eſſe ven/
turus. Te ergo queſumus tuis famulis ſubueni:
quos preci o ſo ſanguine redemiſti. Eterna fac cum
ſanctis tuis gloria munerari. Saluum fac popu/
lum tuum domine: et benedic hereditati tue. Et
rege eos et extolle illos vſqꝫ in eternum. Per
ſingulos dies benedicimus te. Et laudamus no/

In nonnullis eccleſiis cantatur poſt pran/ diū vna de Antiphonis ſequētibus.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Aſſiſte para ta votis poſcenti um: ꝛ repen/
de omnibus optatum ef fe ctum: fit tibi ſtudi/
um aſ ſi du e exoꝛa re pꝛo populo de i: que
meru i ſti benedi cta pꝛe ci um ſer/
re mun di. tpe pa ſchali alleluia. Jtē alia Añ.
S Ub tuum pꝛeſi di uni confugi/
mus ſancta de i genitrix: noſtras depꝛeca ti o nes

Añ. ꝛ oꝛones tpe tribulationis

℣. Oꝛa pꝛo nobis ſancta dei genitrix. Oꝛo poſt añam.

Concede nos famulos tuos queſum⁹ domine de⁹ perpetua mentis ꝛ coꝛpoꝛis ſanitate gaudere: et glorioſa beate marie ſemper virginis interceſſione: a pꝛeſenti liberari triſticia: ꝛ eterna perfrui leticia. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum. Item alia oꝛatio.

Defende queſumus domine beata Maria ſemper virgine intercedente: iſtam ab omni aduerſitate familiã: ꝛ toto coꝛde tibi ꝓſtratã: ab hoſtiũ ꝓpitius tuere clemẽter inſidijs. Per dñm. Alia oꝛo pꝛo peſte hominũ.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ꝛ intercedente beata maria ſemper virgine populum tuum ab iracundie tue terroꝛibus liberum: ꝛ miſericoꝛdie tue fac largitate ſecurum. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate ſpirituſſancti deus: per omnia ſecula ſecloꝝ. Amen.